UDKAST

Forslag
til
Lov om ændring af trossamfundsloven
(Styrket indsats mod problematisk ægteskabs- og skilsmissepraksis i anerkendte trossamfund)

§ 1

I trossamfundsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 338 af 3. februar 2026, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 7, stk. 1, nr. 2*, udgår »og«.

2. I *§ 7, stk. 1, nr. 3*, ændres »forkyndere.« til: »forkyndere,«.

3. I *§ 7, stk. 1,* indsættes som *nr. 4* og *5:*
»4) ikke medvirker til indgåelse af skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning, og
5) afgiver en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning, herunder retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.«

4. I *§ 7, stk. 2,* indsættes som *nr. 8* og *9:*
»8) En tro- og loveerklæring som nævnt i § 7, stk. 1, nr. 5.
9) Beskrivelse af trossamfundets ægteskabs- og skilsmissepraksis.«

5. I *§ 8, stk. 1,* indsættes som *nr. 8:*
»8) En tro- og loveerklæring som nævnt i § 7, stk. 1, nr. 5.«

6. I *§ 8, stk. 2,* ændres »og 3« til: »-5«.

7. I *§ 11* indsættes efter »Trossamfundsregistret«: », om indberetning af oplysninger til registret«.

8. *§ 18* affattes således:
»Forinden en person bemyndiges til at forrette vielser, skal den pågældende afgive en erklæring om samvittighedsfuldt at ville

1) overholde dansk lovgivning, herunder de gældende regler for vielse efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, og
2) anerkende retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.«

9. I *§ 19, stk. 3,* udgår »endvidere«.

10. I *§ 19, stk. 3,* indsættes som *2. pkt.:*
»Kirkeministeren kan endvidere tilbagekalde en vielsesbemyndigelse, såfremt den bemyndigede ikke anerkender retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.«

11. *Overskriften* til kapitel 6 affattes således:
»Kapitel 6
Forpligtelser, tilsyn og tilbagekaldelse af anerkendelse«

12. I *§ 20, stk. 1,* ændres » og 6« til: », 6 og 9«.

13. Efter § 21 indsættes:
»§ 21 a. Et anerkendt trossamfund og en menighed har pligt til at udlevere et dokument om dansk ægteskabslovgivning, der er udarbejdet af Sundheds- og Kirkeministeriet, til personer, som trossamfundet eller menigheden har samtaler med om ægteskab eller skilsmisse.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2027.

Stk. 2. Trossamfund og menigheder, der er anerkendt inden denne lovs ikrafttræden, skal opfylde betingelsen i § 7, stk. 1, nr. 5, ved at fremsende tro- og loveerklæringen til Sundheds - og Kirkeministeriet senest 6 måneder efter lovens ikrafttræden.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1.	Indledning og baggrund
2.	Lovforslagets hovedpunkter
2.1.	Nye anerkendelsesbetingelser vedrørende visse religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter samt tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning
2.1.1.	Gældende ret
2.1.2.	Sundheds- og Kirkeministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.2.	Nyt krav om indsendelse af oplysninger om ægteskabs- og skilsmissepraksis
2.2.1.	Gældende ret
2.2.2.	Sundheds- og Kirkeministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.3.	Skærpelse af løfteerklæring for vielsesforrettere i anerkendte trossamfund og menigheder
2.3.1.	Gældende ret
2.3.2.	Sundheds- og Kirkeministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.4.	Ny forpligtelse til at udlevere dokument om dansk ægteskabslovgivning
2.4.1.	Gældende ret
2.4.2.	Sundheds- og Kirkeministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.	Ligestillingsmæssige konsekvenser
4.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6.	Administrative konsekvenser for borgerne
7.	Klimamæssige konsekvenser
8.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9.	Forholdet til EU-retten
10.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11.	Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

Den daværende regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) indgik den 28. januar 2025 en politisk aftale med Danmarksdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre om at styrke indsatsen mod problematisk ægteskabspraksis i visse miljøer.

Som eksempler på problematisk ægteskabspraksis nævnes i aftalen religiøse ægteskabs- og skilsmissekontrakter, som indeholder civilretlige betingelser for at opnå en religiøs skilsmissekontrakt, samt praksisser, hvor religiøse ægteskabskontrakter ikke ophæves, hvis kun én af parterne ønsker dette. Det beskrives i aftalen, at problematiske ægteskabspraksisser kan fastholde kvinder i ægteskabslignende forhold eller presse dem til give afkald på civile rettigheder som fx retten til forældremyndighed eller retten til at indgå et nyt ægteskab efter skilsmisse.

Som led i aftalen blev der nedsat en hurtigarbejdende tværministeriel arbejdsgruppe, som havde til opgave at komme med forslag til initiativer, der kan medvirke til at imødegå de nævnte praksisser. Arbejdsgruppen har indhentet forslag fra eksperter med relevant erfaring i forhold til problematisk ægteskabspraksis og har på denne baggrund overvejet forslag til

lovændringer i bl.a. trossamfundsloven, som fremgår af arbejdsgruppens rapport af 13. januar 2026.

Som opfølgning på arbejdsgruppens rapport opnåede aftalekredsen bag den politiske aftale den 4. februar 2026 enighed om at indføre følgende ændringer i trossamfundsloven:

1) Ny anerkendelsesbetingelse vedrørende anerkendte trossamfunds medvirken ved ægteskabs- og skilsmissekontrakter, der indebærer fraskrivelse af rettigheder efter den familieretlige lovgivning.
2) Nyt krav om afgivelse af tro- og loveerklæring fra anerkendte trossamfund om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning.
3) Nyt oplysningskrav til anerkendte trossamfund om ægteskabs- og skilsmissepraksis.
4) Skærpelse af løfteerklæring for vielsesforrettere i anerkendte trossamfund.

Lovforslaget vil implementere de nævnte forslag til ændringer i trossamfundsloven og har til formål at imødegå problematisk ægteskabs- og skilsmissepraksis i anerkendte trossamfund og menigheder. Ændringerne skal ses i lyset af disse trossamfunds og menigheders særlige ansvar og status i det danske samfund.

Lovforslaget indeholder for det første en skærpelse af betingelserne for anerkendelse som trossamfund og menigheder i form af, at anerkendte trossamfund ikke må medvirke til indgåelse af skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning.

Lovforslaget indeholder for det andet en skærpelse af betingelserne for anerkendelse som trossamfund og menigheder i form af, at anerkendte trossamfund skal underskrive en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning, herunder retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.

Lovforslaget indeholder for det tredje en skærpelse af kravene til anerkendte trossamfund i form af, at der skal fremsendes en beskrivelse af trossamfundets ægteskabs- og skilsmissepraksis til Sundheds- og Kirkeministeriet i forbindelse med anmodning om anerkendelse, samt at anerkendte trossamfund skal indberette beskrivelsen til Trossamfundsregistret.

Lovforslaget indeholder for det fjerde en skærpelse af kravene til forkyndere med vielsesbemyndigelse i anerkendte trossamfund og menigheder i form

af udvidelse af den løfteerklæring, som forkyndere skal afgive, inden de får vielsesbemyndigelse, således at forkynderne nu også skal anerkende retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.

Lovforslaget indeholder for det femte en skærpelse af anerkendte trossamfunds og menigheders forpligtelser i form af, at anerkendte trossamfund og menigheder fremover vil have pligt til at udlevere et dokument om dansk ægteskabslovgivning, der er udarbejdet af Sundheds- og Kirkeministeriet, til personer, som trossamfundet eller menigheden har samtaler med om ægteskab eller skilsmisse. Forslaget ligger i forlængelse af de initiativer, der blev opnået politisk enighed om den 4. februar 2026, og vil have til formål at sikre, at medlemmer af anerkendte trossamfund og menigheder er bekendte med deres rettigheder efter dansk ægteskabslovgivning. Denne skærpelse vil således også bidrage til at imødegå problematisk ægteskabs- og skilsmissepraksis i anerkendte trossamfund og menigheder.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Nye anerkendelsesbetingelser vedrørende visse religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter samt tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning

2.1.1. Gældende ret

Trossamfundsloven indeholder i § 7, stk. 1, betingelserne for, at et trossamfund, jf. lovens § 1, kan registreres som anerkendt trossamfund. Det fremgår af trossamfundslovens § 7, stk. 1, at et trossamfund kan registreres som anerkendt trossamfund, såfremt det 1) har mindst 50 myndige medlemmer, der enten har fast bopæl i Danmark eller dansk indfødsret, 2) ikke opfordrer til eller foretager noget, der strider mod bestemmelser i lov eller bestemmelser fastsat i medfør af lov, og 3) ikke faciliterer prædikener eller taler afholdt af personer, der på tidspunktet for faciliteringen er optaget på den nationale sanktionsliste over udenlandske religiøse forkyndere.

Det fremgår af trossamfundslovens § 8, stk. 1, at et trossamfund, der omfatter flere menigheder, kan anmode om, at anerkendelsen også omfatter disse. Det følger af trossamfundslovens § 8, stk. 2, at de menigheder, der er nævnt i stk. 1, anses for anerkendte som en del af trossamfundets anerkendelse, såfremt de opfylder de betingelser, der er anført i § 7, stk. 1, nr. 2 og 3.

Det følger af trossamfundslovens § 15, stk. 1, at kirkeministeren efter ansøgning fra et anerkendt trossamfund eller en menighed kan bemyndige en myndig person i trossamfundet eller menigheden til at forrette vielser, jf. § 17, stk. 2, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse

nr. 663 af 1. juli 2026. En vielsesbemyndigelse giver alene mulighed for at forrette vielser med borgerlig gyldighed af trossamfundets medlemmer under iagttagelse af reglerne i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og medfører ingen retlig kompetence i relation til skilsmisser.

Trossamfund kan varetage en særlig rolle i relation til mægling i sager om separation og skilsmisse. Med hjemmel i lov om ægteskabs indgåelse og opløsnings § 40 er der i bekendtgørelse nr. 1303 af 19. november 2015 om kirkelig mægling i sager om separation og skilsmisse fastsat regler om, at der inden separation og skilsmisse efter begge parters ønske kan ske mægling ved en præst, jf. bekendtgørelsens § 1. Tilhører ægtefællerne eller en af dem et trossamfund uden for folkekirken, kan mægling foretages af præsten for den menighed, som ægtefællerne eller en af dem tilhører, jf. bekendtgørelsens § 3. Muligheden for mægling forud for separation eller skilsmisse indebærer ikke, at præster og andre forkyndere har retlig kompetence i relation til skilsmisser.

Trossamfundsloven indeholder ikke krav om, at et anerkendt trossamfund eller en menighed ikke må medvirke til indgåelse af skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning. Det har således ikke betydning for et trossamfunds eller en menigheds anerkendelse, hvis trossamfundet eller menigheden medvirker til indgåelse af sådanne kontrakter, medmindre trossamfundet eller menigheden i denne forbindelse har handlet i strid med anerkendelsesbetingelsen i trossamfundslovens § 7, stk. 1, nr. 2, om ikke at opfordre til eller foretage noget, der strider mod bestemmelser i lov eller bestemmelser fastsat i medfør af lov.

Trossamfundsloven indeholder endvidere ikke en betingelse om, at trossamfund og menigheder skal underskrive en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning, herunder retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.

2.1.2. Sundheds - og Kirkeministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der er i dansk forskning afdækket eksempler på, at kvinder, som ønsker samlivsophævelse og en religiøs skilsmissekontrakt, bliver presset til at afgive rettigheder efter den familieretlige lovgivning. Det er endvidere i mediedækningen beskrevet, at et anerkendt trossamfund har medvirket til indgåelse af en religiøs skilsmissekontrakt, hvori en kvinde har givet afkald på sine rettigheder for at opnå kontrakten.

Den tværministerielle arbejdsgruppe om problematisk ægteskabspraksis i relation til religiøse ægteskabs- og skilsmissekontrakter foreslog på den baggrund, at det kan overvejes at indføre en ny anerkendelsesbetingelse i trossamfundsloven om, at et anerkendt trossamfund ikke må medvirke til indgåelse af skriftlige religiøse ægteskabs- og skilsmissekontrakter, hvor der stilles krav om, at en part giver afkald på en rettighed efter den familieretlige lovgivning.

Den tværministerielle arbejdsgruppe foreslog endvidere, at det kan overvejes at indføre et krav i trossamfundsloven om, at trossamfund og menigheder skal afgive en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning, herunder retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse. Det fremgår af arbejdsgruppens rapport, at formålet med forslaget er at tydeliggøre over for anerkendte trossamfund og menigheder, at alle myndige personer i Danmark har ret til at indgå ægteskab og ret til at blive separeret og skilt, også når kun en af ægtefællerne ønsker det og uagtet, om skilsmisse måtte være i strid med trossamfundets religiøse normer. Forslaget er endvidere begrundet i anerkendte trossamfunds særlige ansvar og særlige rettigheder.

Aftalekredsen bag den politiske aftale af 28. januar 2025 om styrket indsats mod problematisk ægteskabspraksis i visse miljøer opnåede den 4. februar 2026 enighed om at indføre de foreslåede ændringer i trossamfundsloven.

Sundheds- og Kirkeministeriet bemærker, at trossamfund ofte har religiøse forskrifter for indgåelse af ægteskab eller ægteskabslignende forhold samt forskrifter for, hvornår et ægteskab eller et ægteskabslignende forhold er ophørt i religiøs forstand. Sådanne forskrifter kan adskille sig fra de regler, som gælder for ægteskab og skilsmisse i dansk ret. Der er ikke noget til hinder for, at trossamfund har sådanne religiøse forskrifter, forudsat at disse ikke er i strid med dansk ret. Sundheds- og Kirkeministeriet finder dog, at det er problematisk, hvis trossamfund og menigheder med begrundelse i deres religiøse praksis medvirker til indgåelse af skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning. Sundheds- og Kirkeministeriet finder endvidere, at det er problematisk, hvis trossamfund og menigheder med begrundelse i deres religiøse praksis ikke vil anerkende dansk ægteskabslovgivning, fx ved at vejlede deres medlemmer om, at de ikke efter dansk ret har adgang til separation og skilsmisse eller ret til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse. Ministeriet finder, at anerkendelse som trossamfund eller menighed kan give medlemmerne en forventning om, at trossamfundet eller menigheden og dets

forkyndere taler med en særlig autoritet, og at anerkendte trossamfund og menigheder derfor har et særligt ansvar for ikke at misinformere medlemmer om deres rettigheder i relation til ægteskab og skilsmisse.

Henset til anerkendte trossamfunds og menigheders særlige ansvar og status i det danske samfund finder Sundheds- og Kirkeministeriet, at trossamfund og menigheder, som medvirker til indgåelse af skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning, eller som ikke anerkender dansk ægteskabslovgivning, herunder retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse, ikke bør kunne opnå anerkendelse som trossamfund eller menighed. Tilsvarende bør sådan en adfærd kunne medføre tilbagekaldelse af et trossamfunds eller en menigheds anerkendelse. Med forslagene sendes et væsentligt signal om, at en sådan adfærd ikke er forenelig med at være anerkendt som et trossamfund eller en menighed i Danmark.

Sundheds- og Kirkeministeriet foreslår på den baggrund at indføre en ny betingelse for anerkendelse i trossamfundslovens § 7, stk. 1, nr. 4, hvorefter et trossamfund ikke må medvirke til indgåelse af skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning.

Sundheds- og Kirkeministeriet foreslår endvidere, at der indføres en ny betingelse for anerkendelse i trossamfundslovens § 7, stk. 1, nr. 5, hvorefter et trossamfund skal afgive en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning, herunder retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.

For en nærmere beskrivelse af de to forslag henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkninger dertil.

De nye anerkendelsesbetingelser vil ligeledes gælde for menigheder omfattet af et trossamfunds anerkendelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, hvorved trossamfundslovens § 8, stk. 2, ændres således, at menigheder vil blive anset for anerkendte som en del af trossamfundets anerkendelse, såfremt de opfylder betingelserne i trossamfundslovens § 7, stk. 1, nr. 2-5.

De foreslåede ændringer vil indebære skærpelser af betingelserne for anerkendelse af trossamfund og menigheder. Trossamfund og menigheder, der meddeles afslag på anerkendelse eller får tilbagekaldt deres anerkendelse, kan fortsat virke som trossamfund og menigheder samt fortsætte deres

lovlige religiøse aktiviteter. Manglende anerkendelse vil dog betyde, at trossamfundene og menighederne ikke vil have adgang til at søge om de fordele, der følger af anerkendelse, herunder mulighed for vielsesbemyndigelse til religiøse forkyndere eller adgang til visse skattemæssige fordele.

Den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 4, i trossamfundsloven vil medføre, at trossamfund og menigheder, som medvirker til indgåelse af en skriftlig religiøs ægteskabs- og skilsmissekontrakt, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning, ikke kan opnå anerkendelse. Forslaget medfører endvidere, at et anerkendt trossamfund eller en menighed, der medvirker til indgåelse af en skriftlig religiøs ægteskabs- og skilsmissekontrakt, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning som udgangspunkt vil få tilbagekaldt trossamfundets eller menighedens anerkendelse, jf. trossamfundslovens § 22, stk. 1 eller 4.

Det vil være en forudsætning for, at Sundheds- og Kirkeministeriet kan give afslag på en ansøgning om anerkendelse som trossandfund eller menighed pga. medvirken til indgåelse af en skriftlig religiøs ægteskabs- og skilsmissekontrakt, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning, jf. den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 4, eller tilbagekalde et trossamfunds eller menigheds anerkendelse, jf. § 22, stk. 1 eller 4, at Sundheds- og Kirkeministeriet bliver forelagt en skriftlig religiøs ægteskabs- eller skilsmissekontrakt, hvoraf det fremgår, at en part har afgivet ufravigelige rettigheder efter den familieretlige lovgivning. Der vil skulle forelægge dokumentation for, at trossamfundet eller menigheden har medvirket til indgåelse af kontrakten. Den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 4, vil således ikke kunne finde anvendelse, hvis et trossamfund eller en menighed alene yder religiøs vejledning eller mægling i forbindelse med ægteskab og skilsmisse, hvis der foreligger en kontrakt, som ikke er endeligt indgået, eller hvis der alene er indgået en mundtlig aftale.

En afgørelse om afslag på anerkendelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse på baggrund af medvirken til de omtalte kontrakter vil ofte indeholde et forvaltningsmæssigt skøn, og afgørelsen skal opfylde de almindelige forvaltningsprocessuelle og forvaltningsretlige krav om bl.a. sagsoplysning, partshøring og begrundelse samt retsgrundsætningerne om saglighed og proportionalitet. Sundheds- og Kirkeministeriet vil endvidere skulle forvalte bestemmelsen i overensstemmelse med reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligters kapitel 4.

Ved at afgive en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning, jf. den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 5, i trossamfundsloven, erklærer trossamfundet eller menigheden over for Sundheds- og Kirkeministeriet, at de ikke vil medvirke til, at medlemmer får forkerte oplysninger om dansk ægteskabslovgivning, fx ved at fraråde medlemmer at søge myndigheders hjælp og vejledning i relation til dansk ægteskabslovgivning, eksempelvis i form af hjælp ved separation og skilsmisse. Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre, at anerkendte trossamfund og menigheder har pligt til at vejlede om reglerne i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Anerkendte trossamfund og menigheder vil således handle i overensstemmelse med tro- og loveerklæringen, hvis trossamfundet eller menigheden henviser medlemmer til at søge vejledning ved en myndighed eller afviser at vejlede om reglerne for separation og skilsmisse.

Afgivelse af en tro- og loveerklæring i medfør af den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 5, medfører ikke indskrænkning i trossamfundets eller menighedens mulighed for at bevare en religiøs overbevisning i forhold til ægteskab og skilsmisse. Det vil således ikke være i strid med den afgivne tro- og loveerklæring, at et anerkendt trossamfund afviser at foretage vielser af to personer af samme køn eller har synspunkter om, hvornår et ægteskab anses for religiøst opløst. Tro- og loveerklæringen omfatter endvidere ikke anerkendte trossamfunds og menigheders bestemmelser om medlemskab eller det religiøse indhold i trossamfundets ritualer.

Den foreslåede tro- og loveerklæring vil skulle indsendes i forbindelse med en anmodning om anerkendelse som trossamfund eller menighed. Tro- og loveerklæringen vil endvidere skulle indsendes af allerede anerkendte trossamfund og menigheder. Sundheds- og Kirkeministeriet foreslår, at der fastsættes en overgangsbestemmelse således, at allerede anerkendte trossamfund og menigheder får en frist på 6 måneder til at fremsende en underskrevet tro- og loveerklæring til Sundheds- og Kirkeministeriet.

Trossamfund og menigheder, som ikke afgiver en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning, jf. den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 5, kan ikke opnå anerkendelse.

Tilsvarende vil manglende opfyldelse af den foreslåede bestemmelse som udgangspunkt medføre tilbagekaldelse af trossamfundets eller menighedens anerkendelse. Tro- og loveerklæringen underskrives under strafansvar, jf. straffelovens § 161, og afgivelse af urigtig erklæring vil efter omstændighederne kunne føre til strafforfølgelse.

Det vil endvidere som udgangspunkt føre til tilbagekaldelse af et anerkendt trossamfund eller en menigheds anerkendelse, hvis trossamfundet eller menigheden har en adfærd i strid med tro- og loveerklæringen. Dette kan fx være interne retningslinjer eller praksis, som strider mod tro- og loveerklæringen, herunder hvis der vejledes i strid med dansk ægteskabslovgivning.

En afgørelse om afslag på anerkendelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse med henvisning til, at trossamfundet eller menigheden ikke har afgivet en tro- og loveerklæring eller ikke efterlever tro- og loveerklæringen, vil skulle opfylde de almindelige forvaltningsprocessuelle og forvaltningsretlige krav om bl.a. sagsoplysning, partshøring og begrundelse samt retsgrundsætningerne om saglighed og proportionalitet.

2.2. Nyt krav om indsendelse af oplysninger om ægteskabs- og skilsmissepraksis

2.2.1. Gældende ret

Trossamfundslovens § 7, stk. 2, regulerer, hvilke dokumenter og oplysninger et trossamfund skal fremlægge i forbindelse med en anmodning om anerkendelse. Anmodningen om anerkendelse som trossamfund skal således indeholde oplysninger om navn og hjemsted for trossamfundet samt antal myndige medlemmer af trossamfundet. Desuden skal anmodningen indeholde trossamfundets vedtægter, herunder bestemmelser om ind- og udmeldelse, navn og adresse på den kontaktperson, der er ansvarlig i forhold til Trossamfundsregistret, en tekst, som udtrykker, beskriver eller henviser til trosgrundlaget eller læretraditionen i trossamfundets religion, dokumentation eller beskrivelse af trossamfundets centrale ritualer samt det seneste årsregnskab, som skal være revideret eller reviewet og give et retvisende billede af trossamfundets økonomiske forhold.

Samlet set bidrager disse oplysninger til at belyse, om der er tale om et trossamfund efter lovens § 1, det vil sige et fællesskab, hvis medlemmer samles om en tro på magter, som står over mennesker og naturlove, efter udformede læresætninger og ritualer. Oplysningerne bidrager desuden til at belyse, om trossamfundet har en vis fast struktur og stabilitet, samt om der i vedtægterne, trosgrundlaget eller ritualerne findes bestemmelser om religionsudøvelsen, der strider mod bestemmelser fastsat i lov eller i medfør af lov.

Det følger af trossamfundslovens § 8, stk. 1, at anmodningen om anerkendelse som menighed skal indeholde oplysninger om navn og hjemsted for menigheden, antal myndige medlemmer af menigheden, menighedens vedtægter, herunder bestemmelser om ind- og udmeldelse, navn og adresse på

den kontaktperson, der er ansvarlig i forhold til Trossamfundsregistret samt det seneste årsregnskab, som skal være revideret eller reviewet og give et retvisende billede af menighedens økonomiske forhold. Herudover skal anmodningen indeholde dokumentation for, at trossamfundet ønsker, at menigheden er omfattet af trossamfundets anerkendelse, og at menigheden ligeledes ønsker at være omfattet af trossamfundets anerkendelse.

Et trossamfunds anerkendelse indføres i Trossamfundsregistret, jf. trossamfundslovens § 7, stk. 4. I trossamfundslovens § 20, stk. 1, er der fastsat regler om, hvilke ændringer i anerkendte trossamfunds og menigheders oplysninger som skal meddeles til Trossamfundsregisteret. Med hjemmel i trossamfundslovens § 11 og § 21, stk. 3, er der i bekendtgørelse om Trossamfundsregistret fastsat regler for, hvilke oplysninger anerkendte trossamfund og menigheder er forpligtede til at indberette til Trossamfundsregistret, jf. bekendtgørelsens § 13. Der er endvidere fastsat nærmere regler for, hvornår trossamfund og menigheder har pligt til at indberette ændringer eller væsentlige ændringer i disse oplysninger, jf. bekendtgørelsens § 14.

2.2.2. Sundheds- og Kirkeministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af rapporten fra den tværministerielle arbejdsgruppe om problematisk ægteskabspraksis i relation til religiøse ægteskabs- og skilsmissekontrakter, at det kan overvejes at indføre et nyt krav i trossamfundsloven om, at trossamfund skal fremsende oplysninger om trossamfundets ægteskabs- og skilsmissepraksis. Det foreslås, at kravet både skal gælde for trossamfund, der anmoder om anerkendelse, samt for allerede anerkendte trossamfund, der vil skulle indberette oplysningerne med henblik på offentliggørelse i Trossamfundsregistret. Det følger af rapporten, at formålet med forslaget er at skabe mere åbenhed om anerkendte trossamfunds ægteskabs- og skilsmissepraksis. Kravet vil endvidere medvirke til at underbygge den foreslåede tro- og loveerklæring, som anerkendte trossamfund og menigheder vil skulle afgive som betingelse for anerkendelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Aftalekredsen bag den politiske aftale af 28. januar 2025 om styrket indsats mod problematisk ægteskabspraksis i visse miljøer opnåede den 4. februar 2026 enighed om at indføre den foreslåede ændring i trossamfundsloven.

Sundheds- og Kirkeministeriet finder, at anerkendte trossamfund og menigheder har et særligt ansvar og status i samfundet, og at der derfor bør stilles krav til trossamfundenes og menighedernes åbenhed om deres ægteskabs- og skilsmissepraksis.

Sundheds- og Kirkeministeriet foreslår på baggrund af ovenstående at indføre et nyt krav til indsendelse af oplysninger ved anmodning om anerkendelse i trossamfundslovens § 7, stk. 2, nr. 9, således, at anmodningen skal indeholde en beskrivelse af trossamfundets ægteskabs- og skilsmissepraksis.

Med ægteskabs- og skilsmissepraksis menes både den religiøse og den borgerlige side af ægteskabsindgåelse og skilsmisse. Det vil skulle fremgå af beskrivelsen, hvornår og hvordan medlemmer af trossamfundet kan indgå et ægteskab eller et religiøst ægteskabslignende forhold i trossamfundet, samt hvornår og hvordan trossamfundet anser ægteskabet eller det ægteskabslignende forhold for religiøst annulleret eller opløst. Det vil desuden skulle beskrives, hvilken rolle trossamfundet og dets religiøse forkyndere spiller i relation til ægteskab og skilsmisse. Det vil endvidere skulle beskrives, hvordan trossamfundet forholder sig til den borgerlige side af ægteskabstiftelse og til skilsmisse, fx om trossamfundet anser en skilsmisse efter dansk ret som religiøs opløsning af ægteskabet, eller om trossamfundet anerkender, at man kan opnå skilsmisse efter dansk ret, men stiller særlige krav til, hvornår et ægteskab anses for religiøst opløst. Hvis trossamfundet ikke har praksis relateret til vielse eller skilsmisse, vil beskrivelsen skulle indeholde en redegørelse herfor. Menigheder vil ikke skulle indsende en beskrivelse af deres ægteskabs- og skilsmissepraksis, idet menigheder forudsættes at have samme praksis som det trossamfund, hvis anerkendelse de er omfattet af.

Forslaget har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3, hvorved det foreslås at gøre det til en betingelse for anerkendelse, at trossamfund afgiver en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning, idet indsendelse af trossamfundets ægteskabs- og skilsmissepraksis vil være med til at underbygge, at trossamfundet lever op til tro- og loveerklæringen.

Den foreslåede ændring vil indebære en skærpelse af oplysningskravene ved anerkendelse af trossamfund samt en skærpelse af kravene til hvilke oplysninger, der skal meddeles til Trossamfundsregistret.

Det forudsættes, at der i bekendtgørelse om Trossamfundsregistret vil blive fastsat krav om, at alle anerkendte trossamfund skal indberette en beskrivelse af trossamfundets ægteskabs- og skilsmissepraksis til Trossamfundsregistret, hvorefter beskrivelsen vil være offentligt tilgængelig. Kravet vil således bidrage til at skabe mere åbenhed om anerkendte trossamfunds ægteskabs- og skilsmissepraksis. Kravet vil også gælde for allerede anerkendte trossamfund, der også vil skulle indberette beskrivelsen til

Trossamfundsregistret. Anerkendte trossamfund vil endvidere skulle indberette væsentlige ændringer i deres ægteskabs- og skilsmissepraksis til Trossamfundsregistret, jf. lovforslagets § 1, nr. 12.

2.3. Skærpelse af løfteerklæring for vielsesforrettere i anerkendte trossamfund og menigheder

2.3.1. Gældende ret

Det følger af trossamfundslovens § 15, stk. 1, at kirkeministeren efter ansøgning fra et anerkendt trossamfund eller en menighed kan bemyndige en myndig person i trossamfundet eller menigheden til at forrette vielser, jf. § 17, stk. 2, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. En vielsesbemyndigelse omfatter alene muligheden for at forrette vielser med borgerlig gyldighed af trossamfundet og menighedens medlemmer under iagttagelse af reglerne i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og medfører ingen retlig kompetence til at meddele skilsmisser.

I trossamfundslovens §§ 16-18 er der fastsat regler om, hvilke krav forkynderen skal opfylde for at få tildelt vielsesbemyndigelse. Der stilles krav om arbejdstilladelse, tilstrækkelig beherskelse af dansk sprog, opfyldelse af et dekorumkrav, gennemførelse af kursus eller bestået af en prøve i dansk familieret, frihed og folkestyre samt afgivelse af en erklæring om samvittighedsfuld overholdelse af dansk lovgivning (en løfteerklæring, jf. trossamfundslovens § 18).

Dekorumkravet i lovens § 16, stk. 1, nr. 3, indebærer, at en vielsesforretter skal udvise en adfærd, der ikke gør den pågældende uegnet eller uværdig til at udøve offentlig myndighed. Dekorumkravet betegner et adfærdskodeks, hvorefter forkynderen skal besidde den agtelse og tillid, der kræves i funktionen som vielsesforretter og udøver af offentlig myndighed. Hvad der nærmere ligger i dekorumkravet, kan ikke udtrykkes præcist, bl.a. fordi dekorumkravets indhold beror på skiftende tiders adfærdsmønstre og opfattelser. Dekorumkravet påses i forbindelse med en ansøgning om vielsesbemyndigelse ved indhentelse af ansøgerens straffeoplysninger og børneattest. Som eksempel vil der kunne gives afslag på en ansøgning om vielsesbemyndigelse efter § 16, stk. 1, nr. 3, hvis ministeriet bliver bekendt med, at forkynderen har begået en grovere straffelovsovertrædelse.

Kravet om at gennemføre et kursus eller bestå en prøve i dansk familieret, frihed og folkestyre, jf. trossamfundslovens § 17, stk. 1, skal sikre, at forkyndere, som tildeles vielsesbemyndigelse, har indsigt i og forstår dansk familieret, frihed og folkestyre. På kurset bliver forkynderen bl.a. undervist

i reglerne om skilsmisse, om ægtefællers forsørgelsespligt og om forældremyndighed. Forkynderen kan som alternativ til kurset bestå en prøve i dansk familieret, frihed og folkestyre, og derved dokumentere et tilsvarende kendskab til de emner, der bliver undervist i på kurset.

Kravet om afgivelse af en løfteerklæring i trossamfundslovens § 18 har til formål at tydeliggøre over for den religiøse forkynder, at vedkommende skal varetage sit hverv som vielsesforretter og dermed udøver af offentlig myndighed under iagttagelse af dansk lovgivning. Ved afgivelse af løfteerklæringen lover forkynderen på ære og samvittighed, at forkynderen vil overholde den danske lovgivning og hermed de regler og forskrifter, der vedrører den borgerlige side af ægteskabstiftelsen. Kravet i trossamfundslovens § 18 har sammenhæng med kravet i lovens § 17 om, at forkynderen skal gennemføre et kursus eller bestå en prøve i dansk familieret, frihed og folkestyre. Det forudsættes på den baggrund, at forkyndere med vielsesbemyndigelse er bekendte med retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.

Det fremgår af trossamfundslovens § 19, stk. 2, at en vielsesbemyndigelse kan tilbagekaldes, hvis den bemyndigede ikke længere opfylder betingelserne i trossamfundslovens § 16, stk. 1, nr. 2 og 3, eller kravet i § 17. Det betyder, at bemyndigelsen kan tilbagekaldes, hvis vielsesforretteren ikke opfylder sprogkravet, dekorumkravet eller kravet om kursus eller prøve i dansk familieret, frihed og folkestyre. Desuden kan en vielsesbemyndigelse tilbagekaldes, hvis vielsesforretteren ikke i udøvelsen af sin funktion overholder dansk lovgivning, herunder de regler, der gælder for vielser efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. trossamfundslovens § 19, stk. 3.

Trossamfund kan varetage en særlig rolle i relation til mægling i sager om separation og skilsmisse. Der er således med hjemmel i § 40 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning fastsat regler i bekendtgørelse nr. 1303 af 19. november 2015 om kirkelig mægling i sager om separation og skilsmisse om, at der inden separation og skilsmisse efter begge parters ønske kan ske mægling ved en præst i et trossamfund uden for folkekirken, såfremt én eller begge af parterne er medlem af trossamfundet, jf. bekendtgørelsens §§ 1 og 3. Muligheden for mægling forud for separation eller skilsmisse indebærer ikke, at præster og andre forkyndere har retlig kompetence til at meddele skilsmisser.

2.3.2. Sundheds- og Kirkeministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af afrapporteringen fra den tværministerielle arbejdsgruppe om problematisk ægteskabspraksis i relation til religiøse ægteskabs- og skilsmissekontrakter, at det kan overvejes at skærpe løfteerklæringen for vielsesforrettere i anerkendte trossamfund således, at det tydeliggøres, at vedkommende også anerkender retten til separation og skilsmisse. Det fremgår af arbejdsgruppens rapport, at formålet med forslaget er at indskærpe over for vielsesforrettere i anerkendte trossamfund og menigheder, at man efter dansk lovgivning har ret til separation og skilsmisse samt at fremhæve, hvilke regler der i den forbindelse er særligt relevante.

Aftalekredsen bag den politiske aftale af 28. januar 2025 om styrket indsats mod problematisk ægteskabspraksis i visse miljøer opnåede den 4. februar 2026 enighed om at indføre den foreslåede ændring i trossamfundsloven.

Sundheds- og Kirkeministeriet finder, at en religiøs forkynder, som har vielsesbemyndigelse og dermed udøver offentlig myndighed, har et særligt ansvar for at overholde dansk lovgivning, herunder de gældende regler for vielse efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Det særlige ansvar er afspejlet i det dekorumkrav, som gælder for vielsesforrettere, jf. trossamfundslovens § 16, stk. 1, nr. 3. Det særlige ansvar er endvidere tydeliggjort ved løfteerklæringen, som forkyndere skal underskrive forud for tildeling af vielsesbemyndigelse, jf. trossamfundslovens § 18. Sundheds- og Kirkeministeriet finder, at vielsesforrettere som udøvere af offentlig myndighed har et særligt ansvar for ikke at vejlede i modstrid med danske retsregler i relation til separation og skilsmisse. Desuden finder ministeriet, at medlemmer, som søger vejledning hos en forkynder med vielsesbemyndigelse, vil have en berettiget forventning om, at vedkommende har kendskab til reglerne i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og ikke vejleder i strid med dansk lovgivning. Såfremt en vielsesforretter ikke anerkender retten til separation og skilsmisse, fx ved at vejlede i modstrid med gældende lovgivning, kan det medføre, at medlemmer bliver misinformeret om deres rettigheder i relation til separation og skilsmisse og dermed undlader at gøre brug af disse rettigheder. Ministeriet finder på den baggrund, at en forkynder ikke bør kunne have vielsesbemyndigelse, hvis vedkommende ikke anerkender retten til separation og skilsmisse, samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.

Sundheds- og Kirkeministeriet foreslår på den baggrund at nyaffatte trossamfundslovens § 18 om afgivelse af løfteerklæring således, at forkynderen i løfteerklæringen både skal erklære, at vedkommende samvittighedsfuldt vil overholde dansk lovgivning, herunder de gældende regler for vielse efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, og at vedkommende vil

anerkende retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse. Manglende afgivelse af løfteerklæringen vil medføre, at en ansøger ikke kan tildeles vielsesbemyndigelse.

Den foreslåede nyaffattelse indebærer en skærpelse af kravene for tildeling af vielsesbemyndigelse til forkyndere i anerkendte trossamfund og menigheder. Den skærpede løfteerklæring vil skulle afgives af personer, som ansøger om vielsesbemyndigelse efter lovens ikrafttrædelse.

Den foreslåede nyaffattelse af trossamfundslovens § 18 medfører ikke, at vielsesforrettere har pligt til at vejlede om reglerne i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Vielsesforretteren vil således handle i overensstemmelse med løfteerklæringen, hvis vielsesforretteren henviser medlemmer til at søge vejledning ved en myndighed eller afviser at vejlede om reglerne for separation og skilsmisse. Afgivelse af løfterklæringen vil endvidere ikke medføre begrænsninger for forkynderens religiøse overbevisning i forhold til ægteskab og skilsmisse. Forkynderen vil således fortsat kunne yde religiøs vejledning og mægling til medlemmer, selv om der vejledes i, at et ægteskab ifølge trossamfundets trosretning ikke kan ophæves religiøst, eller at der stilles særlige krav til, hvornår et ægteskab anses for at være religiøst ophævet.

Skærpelsen af løfteerklæringen vil medvirke til at tydeliggøre over for vielsesforrettere, at man efter dansk lovgivning har ret til separation og skilsmisse samt ret til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse, også selv om dette måtte være i modstrid med trossamfundets religiøse normer.

Sundheds- og Kirkeministeriet foreslår endvidere, at der indsættes et nyt 2. pkt. i trossamfundslovens § 19, stk. 3, således at en vielsesbemyndigelse kan tilbagekaldes, såfremt den bemyndigede ikke anerkender retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse. Ændringen vil gøre det muligt at tilbagekalde en vielsesbemyndigelse, hvis vielsesforretteren udtaler sig eller vejleder medlemmer i modstrid med bestemmelserne om retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Det kan fx være hvis vielsesforretteren fejlagtigt oplyser, at ægtefæller ikke kan opnå separation og skilsmisse efter dansk ret, når kun én af ægtefællerne ønsker det, eller at en part ikke kan indgå et nyt ægteskab efter skilsmisse.

Det vil endvidere blive anset for en manglende anerkendelse af retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse, hvis vielsesforretteren fraråder medlemmer af trossamfundet eller menigheden at søge myndigheders hjælp og vejledning i relation til dansk

ægteskabslovgivning, fx i form af hjælp i forbindelse med separation og skilsmisse. Det forudsættes, at forkyndere med vielsesbemyndigelse er bekendte med retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse, idet det er en betingelse for vielsesbemyndigelse, at forkynderen senest 6 måneder efter tildeling af bemyndigelsen har gennemført et kursus eller bestået en prøve i dansk familieret, frihed og folkestyre, jf. trossamfundslovens § 17, stk. 1.

Den foreslåede ændring har sammenhæng med forslaget om skærpelsen af løfteerklæringen til vielsesforrettere i anerkendte trossamfund og menigheder således, at manglende efterlevelse af løfteerklæringen som udgangspunkt vil kunne føre til tilbagekaldelse af vielsesbemyndigelsen.

En afgørelse om tilbagekaldelse af vielsesbemyndigelse vil ofte indeholde et forvaltningsmæssigt skøn, og afgørelsen skal opfylde de almindelige forvaltningsprocessuelle og forvaltningsretlige krav om bl.a. sagsoplysning, partshøring og begrundelse samt retsgrundsætningerne om saglighed og proportionalitet.

2.4. Ny forpligtelse til at udlevere dokument om dansk ægteskabslovgivning

2.4.1. Gældende ret

Trossamfundslovens kapitel 6 indeholder bestemmelser om anerkendte trossamfunds og menigheders forpligtelser, bestemmelser om tilsyn med anerkendte trossamfund og menigheder, samt bestemmelser om, hvornår en anerkendelse kan blive tilbagekaldt.

Anerkendte trossamfund og menigheder har i medfør af trossamfundslovens § 20, stk. 1 og 2, pligt til at indberette oplysninger til Trossamfundsregistret om ændringer i navn og hjemsted for trossamfundet, trossamfundets vedtægter samt navn og adresse på den kontaktperson, der er ansvarlig i forhold til Trossamfundsregistret. Anerkendte trossamfund har også pligt til at indberette oplysninger om væsentlige ændringer i deres trosgrundlag og centrale ritualer. Anerkendte trossamfund og menigheder har desuden pligt til at indberette antallet af myndige medlemmer på 1. januar, der enten har fast bopæl i Danmark eller dansk indfødsret, jf. trossamfundslovens § 20, stk. 3. Anerkendte trossamfund og menigheder skal endvidere hvert år udarbejde og indberette det seneste årsregnskab og oplysninger om donationer til Trossamfundsregisteret, jf. trossamfundslovens § 21, stk. 1.

Hvis et anerkendt trossamfund eller en menighed ikke længere opfylder betingelserne for anerkendelse, eller hvis trossamfundet eller menigheden ikke overholder de forpligtelser, som er fastsat i trossamfundsloven, kan

kirkeministeren tilbagekalde anerkendelsen, jf. trossamfundslovens § 22, stk. 1 og 4. Trossamfundet skal – medmindre der er udvist svig i forbindelse med den manglende opfyldelse af forpligtelsen – have en frist på højst 6 måneder til at afhjælpe den manglende opfylde af forpligtelserne, såfremt en sådan afhjælpning er mulig, jf. trossamfundslovens § 22, stk. 2-4.

2.4.2. Sundheds- og Kirkeministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det forekommer, at anerkendte trossamfunds og menigheders repræsentanter har samtaler med medlemmer om ægteskab og skilsmisse. Sådanne samtaler kan fx dreje sig om religiøs vejledning i relation til ægteskab og skilsmisse. Anerkendte trossamfunds og menigheders synspunkter vedrørende ægteskab og skilsmisse kan adskille sig fra de regler, der gælder for ægteskab og skilsmisse i dansk ret. Der er ikke noget til hinder for, at trossamfund har sådanne religiøse synspunkter, forudsat at trossamfundet eller menigheden ikke foretager noget i strid med dansk ret. Sundheds- og Kirkeministeriet finder dog, at det bør sikres, at medlemmer af anerkendte trossamfund og menigheder bliver gjort bekendte med reglerne i dansk ægteskabslovgivning, således at medlemmerne ikke er i tvivl om deres rettigheder efter dansk ret. Sundheds- og Kirkeministeriet finder desuden, at anerkendte trossamfund og menigheder i kraft af deres særlige ansvar og status i det danske samfund bør være med til at sikre, at deres medlemmer får oplysninger om dansk ægteskabslovgivning, når trossamfundet eller menigheden har samtaler med medlemmer om ægteskab og skilsmisse.

Sundheds- og Kirkeministeriet foreslår på den baggrund at indføre en ny § 21 a i trossamfundsloven, hvorefter anerkendte trossamfund og menigheder har pligt til at udlevere et dokument om dansk ægteskabslovgivning, der er udarbejdet af Sundheds- og Kirkeministeriet, til personer, som trossamfundet eller menigheden har samtaler med om ægteskab eller skilsmisse

Den foreslåede bestemmelse vil indebære en skærpelse af anerkendte trossamfunds og menigheders forpligtelser og vil betyde, at anerkendte trossamfunds og menigheders repræsentanter skal udlevere et dokument om dansk ægteskabslovgivning, når en repræsentant i kraft af sin rolle i trossamfundet eller menigheden har en samtale med en eller flere personer om ægteskab eller skilsmisse.

Hvis trossamfundet eller menigheden ikke opfylder forpligtelsen til at udlevere dokumentet, vil trossamfundets eller menighedens anerkendelse kunne tilbagekaldes, jf. trossamfundslovens § 22, stk. 1.

En afgørelse om anerkendelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse vil ofte indeholde et forvaltningsmæssigt skøn, og afgørelsen skal opfylde de almindelige forvaltningsprocessuelle og forvaltningsretlige krav om bl.a. sagsoplysning, partshøring og begrundelse samt retsgrundsætningerne om saglighed og proportionalitet. Der vil i proportionalitetsvurderingen bl.a. skulle lægges vægt på, om der alene er tale om forglemmelse i enkelte tilfælde, eller om en mere systematisk undladelse af at opfylde forpligtelsen.

3. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Det er fremhævet i afrapporteringen fra den tværministerielle arbejdsgruppe om problematisk ægteskabspraksis i relation til religiøse ægteskabs- og skilsmissekontrakter, at det i sager, hvor æresrelateret vold eller anden form for tvang spiller en central rolle, ikke er usædvanligt, at kvinder, som insisterer på skilsmisse, bliver presset til at afgive civile rettigheder.

Den foreslåede anerkendelsesbetingelse om, at anerkendte trossamfund og ikke må medvirke til indgåelse af skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning og den foreslåede betingelse om, at anerkendte trossamfund skal afgive en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, vil sammen med den foreslåede skærpelse af løfteerklæringen for vielsesforrettere, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, og den foreslåede forpligtelse om udlevering af et dokument om dansk ægteskabslovgivning, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, kunne have positive ligestillingsmæssige konsekvenser.

De positive ligestillingsmæssige konsekvenser kan bestå i, at anerkendte trossamfund, som ikke overholder de foreslåede regler, ikke kan være anerkendte og at vielsesforrettere, som ikke efterlever den foreslåede udvidelse af løfteerklæringen, ikke vil kunne have vielsesbemyndigelse. Adgangen til anerkendelse og vielsesbemyndigelse samt de rettigheder, der følger heraf, kan dermed påvirke trossamfund og deres forkyndere til at have en praksis i relation til ægteskab- og skilsmisse, som respekterer kvinders rettigheder efter den familieretlige lovgivning.

De foreslåede regler vil samtidig kunne bidrage til, at anerkendte trossamfund og deres medlemmer i højere grad bliver bevidste om rettighederne efter den familieretlige lovgivning. Det skyldes, at trossamfund og menigheder i højere grad vil skulle sætte sig ind disse regler for at kunne leve op til anerkendelsesbetingelserne, samt at anerkendte trossamfund og menigheder fremover vil have pligt til at udlevere et dokument om dansk

ægteskabslovgivning til personer, som de har samtaler med om ægteskab eller skilsmisse. Dette vil således kunne bevirke at kvinder, som er medlemmer af anerkendte trossamfund, i højere grad kender og gør brug af disse rettigheder.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser.

Lovforslaget vil have yderst begrænsede implementeringskonsekvenser. Implementeringskonsekvenserne består i udvidet sagsbehandling ved anerkendelse af trossamfund og menigheder samt ved tilsynet med anerkendte trossamfund og menigheder som følge af nye anerkendelsesbetingelser og krav ved anmodning om anerkendelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 4-6. Sundheds- og Kirkeministeriet vil desuden skulle føre et tilsyn med, at alle anerkendte trossamfund og menigheder fremsender en tro- og loveerklæring inden for 6 måneder, jf. lovforslagets § 2, stk. 2. Der vil endvidere skulle foretages en teknisk justering af Trossamfundsregistret, således at anerkendte trossamfund kan uploade en beskrivelse af trossamfundets ægteskabs- og skilsmissepraksis til registret. Det vil også udgøre en mindre implementeringskonsekvens, at Sundheds- og Kirkeministeriet vil skulle udarbejde et dokument med en beskrivelse af dansk ægteskabslovning, jf. lovforslagets nr. 13, som løbende vil skulle opdateres.

Principperne for digitaliseringsklar lovgivning vurderes ikke at være relevante for lovforslaget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

De nye betingelser for anerkendelse som trossamfund og menighed i lovforslagets § 1, nr. 3 og 6, de nye krav til indsendelse af oplysninger i lovforslagets § 1, nr. 4 og 5, samt pligten til at udlevere et dokument om dansk ægteskabslovgivning i lovforslagets § 1, nr. 13, vil indebære en begrænset byrde for de enkelte trossamfund og menigheder.

Den administrative konsekvens for anerkendte trossamfund og menigheder består i, at der vil skulle indsendes en tro- og loveerklæring i forbindelse med anmodning om anerkendelse. Desuden vil allerede anerkendte trossamfund og menigheder ligeledes skulle indsende erklæringen til Sundheds- og

Kirkeministeriet inden for 6 måneder efter lovens ikrafttræden, jf. lovforslagets § 2, stk. 2.

Der vil endvidere skulle indsendes en beskrivelse af trossamfundets ægteskabs- og skilsmissepraksis ved anmodning om anerkendelse. Der vil med hjemmel i trossamfundslovens § 11 blive fastsat regler i bekendtgørelse om Trossamfundsregistret om, at allerede anerkendte trossamfund vil skulle indberette beskrivelsen til Trossamfundsregistret. Beskrivelsen vil endvidere skulle opdateres, hvis der er væsentlige ændringer i indholdet, jf. lovforslagets § 1, nr. 12.

Det vil desuden udgøre en administrativ konsekvens for anerkendte trossamfund og menigheder, at anerkendte trossamfund og menigheder vil få pligt til at udlevere et af Sundheds- og Kirkeministeriet udarbejdet dokument om dansk ægteskabslovgivning, når trossamfundet eller menigheden forestår samtaler om ægteskab eller skilsmisse.

7. Klimamæssige konsekvenser
Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten
Lovforslaget har ingen EU-retslige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 4. november 2026 til den 2. december (28 dage) været sendt i høring hos følgende organisationer m.v.:

Alle anerkendte trossamfund og menigheder, Dansk Muslimsk Union, Danske Kirkers Råd, Den Islamiske Union i Danmark og Frikirkenet.

11. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Yderst begrænsede implementeringskonsekvenser for staten
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Begrænsede konsekvenser
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Trossamfundslovens § 7, stk. 1, nr. 2, fastsætter, at et trossamfund kan registreres som anerkendt trossamfund, såfremt det ikke opfordrer til eller foretager noget, der strider mod bestemmelser i lov eller bestemmelser fastsat i medfør af lov.

Det foreslås at ændre *§ 7, stk. 1, nr. 2*, således at »og« udgår.

Det fremgår herefter af trossamfundslovens § 7, stk. 1, nr. 2, at et trossamfund kan registreres som anerkendt trossamfund, såfremt det ikke opfordrer til eller foretager noget, der strider mod bestemmelser i lov eller bestemmelser fastsat i medfør af lov.

Ændringen er en konsekvens af ændringen i lovforslagets § 1, nr. 3, hvorved der indsættes et nr. 4 og 5 i § 7, stk. 1.

Til nr. 2

Trossamfundslovens § 7, stk. 1, nr. 3, fastsætter, at et trossamfund kan registreres som anerkendt trossamfund, såfremt det ikke faciliterer prædikener eller taler afholdt af personer, der på tidspunktet for faciliteringen er optaget på den nationale sanktionsliste over udenlandske religiøse forkyndere.

Det foreslås at ændre *§ 7, stk. 1, nr. 3*, således at »forkyndere.« ændres til: »forkyndere,«

Det fremgår herefter af trossamfundslovens § 7, stk. 1, nr. 3, at et trossamfund kan registreres som anerkendt trossamfund, såfremt det ikke faciliterer prædikener eller taler afholdt af personer, der på tidspunktet for faciliteringen er optaget på den nationale sanktionsliste over udenlandske religiøse forkyndere.

Ændringen er en konsekvens af ændringen i lovforslagets § 1, nr. 3, hvorved der indsættes nye nr. 4 og 5 i § 7, stk. 1.

Til nr. 3

Trossamfundslovens § 7 indeholder betingelserne for, at et trossamfund, jf. lovens § 1, kan registreres som anerkendt trossamfund.

Bestemmelsen indeholder i stk. 1 de tre materielle betingelser for anerkendelse: 1) trossamfundet skal have mindst 50 myndige medlemmer, der enten har fast bopæl i Danmark eller dansk indfødsret, 2) trossamfundet må ikke opfordre til eller foretage noget, der strider mod bestemmelser i lov eller bestemmelser fastsat i medfør af lov, og 3) trossamfundet må ikke facilitere prædikener eller taler afholdt af personer, der på tidspunktet for faciliteringen er optaget på den nationale sanktionsliste over udenlandske religiøse forkyndere.

Efter de gældende regler i trossamfundsloven vil det ikke have betydning for et trossamfunds anerkendelse, hvis trossamfundet medvirker til indgåelse af skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *§ 7, stk. 1, nr. 4,* hvorefter det er en betingelse for anerkendelse som trossamfund, at trossamfundet ikke medvirker til indgåelse af skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning.

Den foreslåede ændring indebærer sammen med lovforslagets § 1, nr. 6, om udvidelse af betingelserne for anerkendelse af menigheder en skærpelse af betingelserne for anerkendelse af trossamfund og menigheder.

Med »medvirke til indgåelse« vil skulle forstås, at trossamfundet har medvirket til, at parterne har indgået den pågældende skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakt, fx ved at bistå ved udformningen af denne eller ved at kontrasignere dokumentet. Det vil således være en forudsætning, at der foreligger dokumentation for, at trossamfundet har medvirket til indgåelsen af den skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakt.

Ved vurderingen af om et trossamfund har medvirket til indgåelse af en religiøs ægteskabs- eller skilsmissekontrakt, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning, vil der skulle lægges vægt på, om personen, der har medvirket til indgåelse af kontrakten, har en stilling i trossamfundet, som fx religiøs forkynder eller medlem af ledelsen, og derfor har handlet på vegne af trossamfundet eller som led i trossamfundets eller menighedens virksomhed.

Som »religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter« vil skulle forstås skriftlige dokumenter, som har til formål at dokumentere og/eller legitimere

et religiøst ægteskabslignende forhold eller en ophævelse af et religiøst ægteskabslignede forhold. Som religiøse ægteskabslignende forhold vil anses forhold indgået efter religiøse forskrifter, med henblik på at parterne inden for den pågældende trosretning vil blive anset for at være ægtefæller med tilhørende rettigheder og pligter over for hinanden. Tilsvarende vil en ophævelse af det religiøse ægteskabslignede forhold anses som en ophævelse eller annullation udført efter religiøse forskrifter, med henblik på at det religiøse ægteskabslignende forhold anses for ophørt inden for den pågældende trosretning.

Som »ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning« vil skulle forstås en rettighed, som en part efter den familieretlige lovgivning ikke med bindende virkning vil kunne give afkald på. Et afkald på en sådan rettighed vil således ikke have retsvirkninger, og myndigheder og domstole vil ikke være bundet af afkaldet.

For det første vil bestemmelsen omfatte afkald på retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse, jf. § 18, stk. 1, i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, hvorefter adgang til at blive borgerlig viet står åben for alle, dog forudsat at ægteskabsbetingelserne i lovens kapitel 1 er opfyldt, herunder forbuddet i § 9 mod indgåelse af ægteskab, så længe et tidligere ægteskab består.

For det andet vil bestemmelsen omfatte afkald på retten til separation og skilsmisse, jf. § 30 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, hvorefter en ægtefælle har ret til separation og ret til skilsmisse efter seks måneders separation.

For det tredje vil bestemmelsen omfatte afkald på retten til at søge om at få forældremyndigheden over et barn, at søge om at få barnets bopæl hos sig og at søge om fastsættelse af samvær eller anden kontakt med et barn. Efter § 14 i forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 662 af 1. juli 2026, kan en forælder søge om at få forældremyndighed over et barn. Endvidere fremgår det af § 17 i forældreansvarsloven, at der kan træffes afgørelse om barnets bopæl, hvis forældre, der har fælles forældremyndighed, er uenige om bopælen. Derudover fremgår det af §§ 19 og 21 i forældreansvarsloven, at et barn ret har til samvær med begge forældre, og at der ved uenighed kan træffes afgørelse om samværet. Endelig fremgår det af § 22 i forældreansvarsloven, at der kan træffes afgørelse om anden kontakt end samvær.

For det fjerde vil bestemmelsen omfatte retten til at ophæve et ægteskabeligt samliv. Der henvises til lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, som ikke indeholder en pligt for ægtefællerne til at bo sammen.

Derimod vil bestemmelsen ikke omfatte aftaler om forældremyndighed, barnets bopæl eller samvær eller anden kontakt. Det skyldes, at forældre ofte indgår aftaler herom, og at sådanne aftaler efter deres indhold ikke er endelige, da en forælder som nævnt ovenfor kan søge aftalen ændret. Videre vil bestemmelsen ikke omfatte aftaler om betaling eller ikke-betaling af børnebidrag, da sådanne aftaler efter § 17 i lov om børns forsørgelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 773 af 7. august 2019, kan søges ændret.

Der er ikke tale om en udtømmende opregning af rettigheder, der er omfattet af den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 4.

Det vil være uden betydning for anvendelse af bestemmelsen, om parterne har indgået et ægteskab eller en skilsmisse parallelt eller samtidig med et religiøst ægteskabslignende forhold eller en ophævelse af det religiøse ægteskabslignede forhold. Det vil ligeledes være uden betydning for anvendelse af bestemmelsen, om dele af den religiøse kontrakt har retlig gyldighed. Det vil endvidere være uden betydning, hvorvidt en part efter eget ønske giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning. Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke vil forhindre, at medlemmer af et trossamfund indbyrdes indgår religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning. Den foreslåede bestemmelse vil derimod medføre, at anerkendte trossamfund ikke må medvirke til indgåelse af sådanne kontrakter.

Et trossamfunds religiøse vejledning eller mægling i forbindelse med ægteskab og skilsmisse vil ikke være omfattet af bestemmelsen, da det vil være en betingelse for at anvende bestemmelsen, at trossamfundet har medvirket til indgåelse af en skriftlig religiøs ægteskabs- eller skilsmissekontrakt. Bestemmelsen vil ligeledes ikke finde anvendelse, hvis kontrakten ikke er endeligt indgået. En kontrakt vil kunne anses for endeligt indgået, hvis dette tydeligt fremgår af kontakten, f.eks. i form af parternes underskrifter.

Det bemærkes, at skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter kan indeholde religiøse begreber og termer, hvis betydning vil skulle indgå i ministeriets vurdering af, om et trossamfund eller lever op til anerkendelsesbetingelsen. I tilfælde, hvor indholdet eller betydningen af et religiøst

begreb ikke i den konkrete sag kan fastlægges med sikkerhed, vil der skulle udvises forsigtighed ved fortolkningen af begrebets betydning. Det skyldes, at religiøse begreber kan have flere betydninger, og at der derfor vil kunne forekomme tilfælde, hvor en objektiv fastlæggelse af begrebet ikke er mulig.

Opfylder et anerkendt trossamfund ikke længere betingelserne for anerkendelse, eller overholder trossamfundet ikke de forpligtelser, der er fastsat i trossamfundsloven, kan kirkeministeren tilbagekalde anerkendelsen, jf. trossamfundslovens § 22, stk. 1 og 4. En afgørelse om anerkendelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse vil ofte indeholde et forvaltningsmæssigt skøn, og afgørelsen skal opfylde de almindelige forvaltningsprocessuelle og forvaltningsretlige krav om bl.a. sagsoplysning, begrundelse og partshøring samt retsgrundsætningerne om saglighed og proportionalitet.

Trossamfund eller menigheder, der ikke opfylder betingelsen i den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 4, vil ikke kunne opnå anerkendelse efter loven, mens anerkendte trossamfund eller menigheder vil kunne få tilbagekaldt deres anerkendelse, såfremt de medvirker til indgåelse af skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning, jf. trossamfundslovens § 22, stk. 1 eller 4. Trossamfund og menigheder, der meddeles afslag på anerkendelse eller får tilbagekaldt deres anerkendelse, kan fortsat virke som trossamfund og menigheder samt fortsætte deres lovlige religiøse aktiviteter. Manglende anerkendelse vil dog betyde, at trossamfundene og menighederne ikke vil have adgang til at søge om de fordele, der følger af anerkendelse, herunder mulighed for vielsesbemyndigelse til religiøse forkyndere eller adgang til visse skattemæssige fordele.

Tilsynet med den foreslåede bestemmelse vil være reaktivt og forudsætter, at Sundheds- og Kirkeministeriet bliver forelagt en konkret skriftlig ægteskabs- eller skilsmissekontrakt, hvoraf det fremgår, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning. Der vil således ikke kunne rejses en tilsynssag mod et trossamfund, hvis ministeriet ikke er i besiddelse af en skriftlig kontrakt omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Der vil ikke ved anmodning om anerkendelse som trossamfund skulle gennemføres en undersøgelse af, hvorvidt trossamfundet har medvirket til indgåelse af skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning. Hvis ministeriet derimod allerede er i

besiddelse af skriftlig dokumentation for, at et trossamfund, som anmoder om anerkendelse, har medvirket til indgåelse af sådan en kontrakt, vil trossamfundet som udgangspunkt ikke kunne opnå anerkendelse. Der vil dog skulle foretages en konkret vurdering, hvor det bl.a. vil have betydning, om der er gået mange år siden, trossamfundet medvirkede til indgåelse af kontrakten, og om trossamfundet tydeligt tager afstand fra deres tidligere praksis. Tydeligt afstandtagen kan fx bestå i, at trossamfundet på baggrund af et ønske om en ny praksis har foretaget en udskiftning i de medlemmer af ledelsen og/eller de religiøse forkyndere, som var involveret i indgåelsen af den pågældende kontrakt.

Bestemmelsen vil skulle forvaltes i overensstemmelse med reglerne i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligters kapitel 4. Det medfører, at trossamfund ikke vil have pligt til at udlevere oplysninger til Sundheds- og Kirkeministeriet, hvis der er konkret mistanke om, at trossamfundet har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede lovovertrædelse, jf. lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligters § 10, stk. 1.

Det foreslås endvidere, at der indsættes et nyt *§ 7, stk. 1, nr. 5,* hvorefter det er en betingelse for anerkendelse som trossamfund, at trossamfundet afgiver en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning, herunder retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.

Den foreslåede ændring indebærer sammen med lovforslagets § 1, nr. 6, om udvidelse af betingelserne for anerkendelse af menigheder, en skærpelse af betingelserne for anerkendelse af trossamfund og menigheder.

Ved at underskrive tro- og loveerklæringen vil trossamfundet bekræfte, at trossamfundet anerkender de borgerlige rettigheder i relation til ægteskab og skilsmisse, som følger af lov om ægteskabs indgåelse og oplysning. Det vil betyde, at trossamfundet ikke må have retningslinjer eller praksis, der er i modstrid hermed, fx ved at have en praksis, hvorefter medlemmer oplyses om, at de ikke kan opnå skilsmisse, når kun én af ægtefællerne ønsker det. Såfremt en forkynder i trossamfundet har vejledt i modstrid med erklæringen, vil det i det enkelte tilfælde skulle vurderes, om vejledningen er givet som led i trossamfundets generelle praksis, eller om vejledningen alene kan tilskrives forkynderens egne handlinger. Der henvises i denne sammenhæng

til lovforslagets § 1, nr. 10, hvorefter kirkeministeren kan tilbagekalde en vielsesbemyndigelse, hvis den bemyndigede ikke anerkender retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.

Tro- og loveerklæringen underskrives under strafansvar, jf. straffelovens § 161, og afgivelse af urigtig erklæring vil efter omstændighederne kunne føre til strafforfølgelse.

Tro- og loveerklæringen stiller ikke krav til trossamfundets religiøse overbevisning i forhold til ægteskab og skilsmisse. Anerkendte trossamfund vil således fortsat kunne have en religiøs praksis, hvorefter to personer af samme køn ikke kan blive viet inden for trossamfundet. Anerkendte trossamfund vil ligeledes kunne yde religiøs vejledning til medlemmer, selv om der vejledes i, at et ægteskab ifølge trossamfundets trosretning ikke kan ophæves religiøst, eller at der stilles særlige krav til, hvornår et ægteskab anses for at være religiøst ophævet. Ligeledes vil tro- og loveerklæringen ikke have betydning for trossamfundets religiøse ritualer. Afgivelse af tro- og loveerklæringen vil endvidere ikke gribe ind i trossamfunds ret til selv at bestemme, hvem der kan være medlem af trossamfundet. Erklæringen vil derimod indebære, at trossamfundet ikke må medvirke til, at medlemmer får forkerte oplysninger om dansk ægteskabslovgivning, fx ved fejlagtigt at oplyse, at man i Danmark ikke kan blive skilt, når kun én af ægtefællerne ønsker det, eller at en person ikke kan indgå et nyt ægteskab efter en skilsmisse. Erklæringen vil desuden medføre, at anerkendte trossamfund ikke må fraråde medlemmer at søge myndigheders hjælp og vejledning i relation til dansk ægteskabslovgivning, fx i form af hjælp ved separation og skilsmisse.

Den foreslåede bestemmelse medfører ikke, at anerkendte trossamfund har pligt til at vejlede om reglerne i fx lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Trossamfundet vil således handle i overensstemmelse med tro- og loveerklæringen, hvis trossamfundet henviser medlemmer til at søge vejledning ved en myndighed eller afviser at vejlede om reglerne om separation og skilsmisse.

Ændringen har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, hvorefter trossamfund ved anmodning om anerkendelse vil skulle indsende en tro- og loveerklæring samt en beskrivelse af trossamfundets ægteskabs- og skilsmissepraksis. Sundheds- og Kirkeministeriet vil således ved anmodning om anerkendelse kontrollere, om trossamfundet har underskrevet tro- og loveerklæringen, samt om trossamfundet har udarbejdet en beskrivelse af deres ægteskabs- og skilsmissepraksis, jf. lovforslagets § 1, nr. 4. Indsendelse af

tro- og loveerklæringen ved anmodning om anerkendelse vil også gælde for menigheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 5. Bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, hvorved allerede anerkendte trossamfund og menigheder vil få en frist på 6 måneder til at fremsende en underskrevet tro- og loveerklæring til Sundheds- og Kirkeministeriet, således at Sundheds- og Kirkeministeriet får dokumentation for, at alle anerkendte trossamfund og menigheder lever op til anerkendelsesbetingelsen.

Hvis et trossamfund ikke afgiver en tro- og loveerklæring om, at trossamfundet anerkender dansk ægteskabslovgivning, herunder retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse, vil det medføre, at trossamfundet ikke kan opnå anerkendelse. Desuden vil allerede anerkendte trossamfund, som ikke fremsender en underskrevet tro- og loveerklæring til Sundheds- og Kirkeministeriet inden for fristen på 6 måneder, jf. lovforslagets § 2, stk. 2, ikke kunne være anerkendte, og anerkendelsen vil derfor kunne tilbagekaldes, jf. trossamfundslovens § 22, stk. 1.

Det vil endvidere efter en konkret vurdering kunne få betydning for et trossamfunds anerkendelse, hvis trossamfundet vejleder i modstrid med tro- og loveerklæringen. Vejledning i modstrid med tro- og loveerklæringen vil fx kunne bestå i fejlagtigt at oplyse medlemmer om, at de ikke kan opnå separation og skilsmisse efter dansk ret, når kun én af ægtefællerne ønsker det, eller at en part ikke kan indgå et nyt ægteskab efter skilsmisse.

Ved en afgørelse om anerkendelse eller tilbagekaldelse af anerkendelse vil Sundheds- og Kirkeministeriet skulle iagttage de forvaltningsprocessuelle og forvaltningsretlige krav om bl.a. sagsoplysning, partshøring og begrundelse samt retsgrundsætningerne om saglighed og proportionalitet. Trossamfund og menigheder, der meddeles afslag på anerkendelse eller får tilbagekaldt deres anerkendelse, kan fortsat virke som trossamfund og menigheder samt fortsætte deres lovlige religiøse aktiviteter. Manglende anerkendelse vil dog betyde, at trossamfundene og menighederne ikke vil have adgang til at søge om de fordele, der følger af anerkendelse, herunder mulighed for vielsesbemyndigelse til religiøse forkyndere eller adgang til visse skattemæssige fordele.

Sundheds- og Kirkeministeriet vil til brug for opfyldelse af betingelsen udarbejde en skabelon til tro- og loveerklæringen, som vil være tilgængelig på ministeriets hjemmeside.

Til nr. 4

Trossamfundslovens § 7, stk. 2, angiver hvilke oplysninger en anmodning om anerkendelse skal indeholde. Oplysningerne har til formål at belyse, hvorvidt trossamfundet opfylder betingelserne for anerkendelse som trossamfund.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *§ 7, stk. 2, nr. 8*, hvorefter et trossamfund ved anmodning om anerkendelse skal indsende en tro- og loveerklæring som nævnt i den forslåede § 7, stk. 1, nr. 5.

Forslaget vil medføre, at trossamfund ved anmodning om anerkendelse udover de oplysninger, som fremgår af § 7, stk. 2, nr. 1-7, også vil skulle indsende en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning, herunder retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse. Dokumentet vil skulle indsendes sammen med de øvrige dokumenter i ansøgningen ved brug af den digitale selvbetjening, som Sundheds- og Kirkeministeriet stiller til rådighed, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 1658 af 8. december 2023 om obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af anmodning om anerkendelse som trossamfund eller menighed. Sundheds- og Kirkeministeriet vil udarbejde en skabelon til afgivelse af tro- og loveerklæringen.

Den foreslåede ændring har til formål at sikre dokumentation for, at trossamfundet opfylder den foreslåede anerkendelsesbetingelse om afgivelse af en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning, herunder retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 3.

Det foreslås endvidere, at der indsættes et nyt *§ 7, stk. 2, nr. 9*, hvorefter et trossamfund ved anmodning om anerkendelse skal indsende en beskrivelse af trossamfundets ægteskabs- og skilsmissepraksis.

Det foreslåede krav om, at trossamfund skal indsende en beskrivelse af trossamfundets ægteskabs- og skilsmissepraksis, vil medføre, at en anmodning om anerkendelse vil skulle indeholde en beskrivelse af, hvornår og hvordan medlemmer af trossamfundet kan indgå et ægteskab eller ægteskabslignende forhold i trossamfundet, samt hvornår og hvordan trossamfundet anser ægteskabet eller det ægteskabslignende forhold for religiøst annulleret eller opløst. Som »ægteskabslignende forhold« vil anses forhold indgået efter religiøse forskrifter, med henblik på at parterne inden for den pågældende trosretning vil blive anset for at være ægtefæller med tilhørende rettigheder og pligter over for hinanden.

Beskrivelsen vil desuden skulle indeholde information om, hvilken rolle trossamfundet og dets religiøse forkyndere spiller i relation til ægteskab og skilsmisse. Det vil endvidere skulle beskrives, hvordan trossamfundet forholder sig til den borgerlige side af ægteskabstiftelse og til skilsmisse, fx om trossamfundet anerkender en skilsmisse efter dansk ret som religiøs opløsning af ægteskabet, eller om trossamfundet anerkender, at man kan opnå skilsmisse efter dansk ret, men stiller særlige krav til, hvornår et ægteskab anses for religiøst opløst. Beskrivelsen vil således både skulle indeholde en redegørelse for, hvordan trossamfundet forholder sig til den religiøse og til den borgerlige side af ægteskabsindgåelse og skilsmisse.

Hvis trossamfundet ikke har praksis relateret til ægteskab, ægteskabslignede forhold eller skilsmisse, vil beskrivelsen skulle indeholde en redegørelse herfor.

Formålet med indsendelse af beskrivelsen af trossamfundets ægteskabs- og skilsmissepraksis vil være at underbygge, at trossamfundet og dets menigheder lever op til den foreslåede tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning. Formålet er ligeledes at skabe større åbenhed om anerkendte trossamfunds ægteskabs- og skilsmissepraksis. Det forudsættes således, at der i bekendtgørelse om Trossamfundsregistret vil blive fastsat krav om, at alle anerkendte trossamfund skal indberette en beskrivelse af trossamfundets ægteskabs- og skilsmissepraksis til Trossamfundsregistret, hvorefter beskrivelsen vil være offentligt tilgængelig. Det betyder, at allerede anerkendte trossamfund også vil skulle indberette beskrivelsen til Trossamfundsregistret.

Til nr. 5

Det følger af trossamfundslovens § 8, stk. 1, at et trossamfund, der omfatter flere menigheder, kan anmode om, at anerkendelsen også omfatter disse. Trossamfundslovens § 8, stk. 1, nr. 1-7, angiver endvidere, hvilke oplysninger anmodningen skal indeholde.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *§ 8, stk. 1, nr. 8*, hvorefter en anmodning om, at en menighed skal være omfattet af et trossamfunds anerkendelse, skal indeholde en tro- og loveerklæring som nævnt i den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 5, i trossamfundsloven.

Den foreslåede ændring indebærer, at menigheder, som ønsker at blive omfattet af et trossamfunds anerkendelse, ligesom trossamfundet vil skulle indsende en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovning,

herunder retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse. Ændringen har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 6, hvorefter en menighed vil kunne anses for anerkendt som en del af trossamfundets anerkendelse, såfremt menigheden opfylder de betingelser, der er anført i § 7, stk. 1, nr. 2-5.

Ændringen skal endvidere ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3, hvorefter anerkendelse er betinget af afgivelse af en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning, herunder retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse. Menigheden vil ikke være omfattet af trossamfundets tro- og loveerklæring, men vil skulle indsende en selvstændig erklæring. Manglende indsendelse af erklæringen vil betyde, at menigheden ikke kan opnå anerkendelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 3 og 6.

Til nr. 6

Det følger af trossamfundslovens § 8, stk. 2, at de menigheder, der er nævnt i stk. 1, anses for anerkendte som en del af trossamfundets anerkendelse, såfremt de opfylder de betingelser, der er anført i § 7, stk. 1, nr. 2 og 3.

Menigheder skal således ligesom anerkendte trossamfund overholde betingelserne om ikke at opfordre til eller foretage noget, der strider mod bestemmelser i lov eller bestemmelser fastsat i medfør af lov, samt om ikke at facilitere prædikener eller taler afholdt af personer, der på tidspunktet for faciliteringen er optaget på den nationale sanktionsliste over udenlandske religiøse forkyndere.

Det foreslås at ændre *§ 8, stk. 2*, således at » og 3« ændres til »-5.«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det herefter vil fremgå af trossamfundslovens § 8, stk. 2, at de menigheder, der er nævnt i stk. 1, anses for anerkendte som en del af trossamfundets anerkendelse, såfremt de opfylder de betingelser, der er anført i § 7, stk. 1, nr. 2-5.

Ændringen vil medføre, at menighederne ligesom det anerkendte trossamfund vil skulle overholde den foreslåede anerkendelsesbetingelse i § 7, stk. 1, nr. 4, således at menigheden ikke må medvirke til indgåelse af skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning. Ændringen vil desuden medføre, at menighederne

ligesom det anerkendte trossamfund vil skulle overholde den foreslåede anerkendelsesbetingelse i § 7, stk. 1, nr. 5, således at menigheden skal afgive en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovning, herunder retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.

Ændringen skal således ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3, som angiver, at det er en betingelse for anerkendte som trossamfund, at trossamfundet ikke medvirker til indgåelse af skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning, samt afgiver en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning, herunder retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse. Anerkendte menigheder vil således være undergivet de samme forpligtelser som de anerkendte trossamfund i relation til de omtalte ægteskabs- eller skilsmissekontakter og tro- og loveerklæringen. Manglende opfyldelse af betingelserne vil som udgangspunkt betyde, at menigheden ikke kan anses for anerkendt som en del af et trossamfunds anerkendelse, samt at en allerede anerkendt menigheds anerkendelse vil kunne blive tilbagekaldt. Anerkendte menigheder få en frist på 6 måneder til at indsende tro- og loveerklæringen til Sundheds- og Kirkeministeriet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 7

Det følger af trossamfundslovens § 11, at kirkeministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til en anmodning om anerkendelse, herunder om anvendelse af den digitale løsning, som Sundheds- og Kirkeministeriet stiller til rådighed (digital selvbetjening), samt om indretning og førelse af Trossamfundsregistret og om meddelelse af oplysninger fra registeret.

Bemyndigelsesbestemmelsen i trossamfundslovens § 11 er anvendt til at udstede bekendtgørelse nr. 1592 af 5. december 2025 om Trossamfundsregistret, der i kapitel 2-4 indeholder regler om Trossamfundsregistrets formål, indretning og førelse, Trossamfundsregistrets indhold og indberetning af oplysninger til Trossamfundsregistret.

Bemyndigelsesbestemmelsen er endvidere anvendt til at udstede bekendtgørelse nr. 1658 af 8. december 2023 om obligatorisk digital selvbetjening ved indgivelse af anmodning om anerkendelse som trossamfund eller menighed.

Det foreslås at ændre *§ 11*, således at der efter »Trossamfundsregistret« indsættes », om indberetning af oplysninger til registret«.

Det vil herefter fremgå af trossamfundslovens § 11, at kirkeministeren fastsætter nærmere regler om kravene til anmodning om anerkendelse, herunder om anvendelse af den digitale løsning, som Sundheds- og Kirkeministeriet stiller til rådighed (digital selvbetjening), samt om indretning og førelse af Trossamfundsregistret, om indberetning af oplysninger til registret og om meddelelse af oplysninger fra registeret.

Der er tale om en præcisering af ordlyden i bemyndigelsesbestemmelsen, således at det tydeligt fremgår, at der kan fastsættes regler om anerkendte trossamfunds og menigheders indberetning af oplysninger til Trossamfundsregistret.

Den foreslåede ændring vil tydeliggøre muligheden for at fastsætte regler om indberetning af oplysninger til Trossamfundsregistret.

Der er tale om en præcisering af bestemmelsens ordlyd, som ikke vil indebære en materiel ændring af retstilstanden.

Til nr. 8

Trossamfundslovens § 18 fastsætter, at forinden en person bemyndiges til at forrette vielser, skal den pågældende afgive en erklæring om samvittighedsfuldt at ville overholde dansk lovgivning, herunder de gældende regler for vielse efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning (en løfteerklæring).

Kravet om, at der inden tildeling af vielsesbemyndigelse skal afgives en erklæring om samvittighedsfuldt at ville overholde dansk lovgivning, herunder de gældende regler for vielse efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning blev indført ved lov nr. 1533 af 19. december 2017 om trossamfund uden for folkekirken, og fulgte før lovens ikrafttræden af praksis ved tildeling af vielsesbemyndigelse til præster i anerkendte trossamfund. Med bestemmelsen blev det en forudsætning, at den person, der ønskes tildelt vielsesbemyndigelse, samtidig med ansøgningen afgiver en løfteerklæring om overholdelses af dansk lovgivning. Ved at afgive løfteerklæringen, lover forkynderen på ære og samvittighed at overholde den danske lovgivning og dermed de regler og forskrifter, der vedrører den borgerlige side af ægteskabstiftelsen.

Det foreslås, at *§ 18* nyaffattes således, at en person, som bemyndiges til at forrette vielser, skal afgive en erklæring om samvittighedsfuldt at ville 1) overholde dansk lovgivning, herunder de gældende regler for vielse efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, og 2) anerkende retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.

Den foreslåede § 18, nr. 1, viderefører indholdet af den nugældende § 18 i trossamfundsloven. Forslaget medfører ikke ændringer i forhold til denne videreførelse af gældende ret vedrørende vielsesforretterens afgivelse af erklæring om samvittighedsfuldt at ville overholde dansk lovgivning, herunder de gældende regler for vielse efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

Den foreslåede § 18, nr. 2, er ny og udvider omfanget af den erklæring, som en person, der bemyndigelse til at forrette vielser, skal afgive, således at vedkommende også skal erklære, at vedkommende samvittighedsfuldt vil anerkende retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.

Den foreslåede nyaffattelse indebærer således en skærpelse af den løfteerklæring, som skal afgives forud for tildeling af vielsesbemyndigelse.

Med »anerkende retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse« vil skulle forstås, at vielsesforretteren anerkender de borgerlige rettigheder i relation til ægteskab og skilsmisse, som følger af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Manglende anerkendelse af disse rettigheder kan fx bestå i, at vielsesforretteren vejleder medlemmer om, at de ikke kan opnå separation og skilsmisse efter dansk ret, når kun én af ægtefællerne ønsker det, eller at en part ikke kan indgå et nyt ægteskab efter skilsmisse.

Ved at afgive løfteerklæringen vil vielsesforretteren skulle love på ære og samvittighed, at vielsesforretteren anerkender retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Den foreslåede § 18, har sammenhæng med kravet i trossamfundslovens § 17, hvorefter vielsesforretteren skal gennemføre et kursus eller bestå en prøve i dansk familieret, frihed og folkestyre. Det forudsættes, at vielsesforretteren på den baggrund er bekendt med retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

Erklæringen vil ikke omfatte vielsesforretterens religiøse overbevisning i forhold til ægteskab og skilsmisse. Vielsesforretteren vil således fortsat kunne yde religiøs vejledning til medlemmer, selv om der vejledes i, at et ægteskab ifølge trossamfundets trosretning ikke kan ophæves religiøst, eller at der stilles særlige krav til, hvornår et ægteskab anses for at være religiøst ophævet.

Den foreslåede § 18, nr. 2, vil ligeledes ikke betyde, at en vielsesforretter afskæres fra at tilbyde medlemmer af trossamfundet kirkelig mægling i forbindelse med, at ægtefællerne overvejer, om de skal søge om separation eller skilsmisse, jf. muligheden herfor i § 40 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Afgivelse af løfteerklæringen vil dog betyde, at vielsesforretteren i forbindelse med den kirkelige mægling ikke fejlagtigt må oplyse, at ægtefællerne ikke kan opnå separation og skilsmisse efter dansk ret, når kun én af ægtefællerne ønsker det, eller at en part ikke kan indgå et nyt ægteskab efter skilsmisse. Afgivelse af løfteerklæringen vil ligeledes betyde, at vielsesforretteren ikke må fraråde medlemmer at søge myndigheders hjælp og vejledning i relation til dansk ægteskabslovgivning, fx i form af hjælp i forbindelse med separation og skilsmisse.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre, at vielsesforrettere har pligt til at vejlede om reglerne i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Vielsesforretteren vil således handle i overensstemmelse med løfteerklæringen, hvis vielsesforretteren henviser medlemmer til at søge vejledning ved en myndighed eller afviser at vejlede om reglerne for separation og skilsmisse.

Afgivelsen af løfteerklæringen skal ses i sammenhæng med, at vielsesforretteren får en offentlig bemyndigelse til at foretage vielser med borgerlig gyldighed og er undergivet et dekorumkrav, jf. trossamfundslovens § 16, stk. 1, nr. 3.

Løfteerklæringen har til formål at tydeliggøre over for vielsesforretteren, at vedkommende skal varetage sit hverv som vielsesforretter og dermed udøver af offentlig myndighed under iagttagelse af dansk lovgivning.

Hvis en religiøs forkynder, som ansøger om vielsesbemyndigelse ikke afgiver løfteerklæringen, vil forkynderen ikke kunne opnå vielsesbemyndigelse.

Hvis en vielsesforretter har underskrevet løfteerklæringen, men ikke efterlever denne, vil vielsesbemyndigelsen som udgangspunkt blive tilbagekaldt. Der vil skulle foretages en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

For så vidt angår den foreslåede § 18, nr. 1, hvorefter vielsesforretteren skal erklære at ville overholde dansk lovgivning, herunder de gældende regler for vielse efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, vil vielsesbemyndigelsen kunne tilbagekaldes i medfør af trossamfundslovens § 19, stk. 3, hvorefter kirkeministeren kan tilbagekalde en vielsesbemyndigelse, såfremt den bemyndigede ikke i udøvelsen af sin funktion overholder dansk lovgivning, herunder de regler, der gælder for vielser efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

For så vidt angår den foreslåede § 18, nr. 2, hvorefter vielsesforretteren skal erklære at anerkende retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse, vil vielsesbemyndigelsen kunne tilbagekaldes i medfør af den foreslåede udvidelse af § 19, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, hvorefter en vielsesbemyndigelse vil kunne tilbagekaldes, såfremt den bemyndigede ikke anerkender retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.

En vielsesbemyndigelse vil også efter en konkret vurdering kunne tilbagekaldes i medfør af dekorumkravet i trossamfundslovens § 16, stk. 1, nr. 3, hvorefter en vielsesforretter skal udvise en adfærd, der ikke gør den pågældende uegnet eller uværdig til at udøve offentlig myndighed.

Til nr. 9

Det fremgår af trossamfundslovens § 19, stk. 3, at kirkeministeren endvidere kan tilbagekalde en vielsesbemyndigelse, såfremt den bemyndigede ikke i udøvelsen af sin funktion overholder dansk lovgivning, herunder de regler, der gælder for vielser efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

Det foreslås at ændre *§ 19, stk. 3*, således at »endvidere« udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det herefter vil fremgå af § 19, stk. 3, at kirkeministeren kan tilbagekalde en vielsesbemyndigelse, såfremt den bemyndigede ikke i udøvelsen af sin funktion overholder dansk lovgivning, herunder de regler, der gælder for vielser efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 10, hvorved der foreslås indsat et nyt 2. pkt. i § 19, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 10.

Til nr. 10

Trossamfundslovens indeholder i § 19 bestemmelser om, hvornår en vielsesbemyndigelse bortfalder, samt i hvilke tilfælde en vielsesbemyndigelse kan tilbagekaldes.

En vielsesbemyndigelse kan i medfør af § 19, stk. 2, tilbagekaldes, hvis den bemyndigede ikke længere opfylder de betingelser, der er anført i lovens § 16, stk. 1, nr. 2 og 3, eller kravet i lovens § 17 om at gennemføre et kursus eller bestå en prøve i dansk familieret, frihed og folkestyre. En vielsesbemyndigelse kan endvidere tilbagekaldes, såfremt den bemyndigede ikke i udøvelsen af sin funktion overholder dansk lovgivning, herunder de regler, der gælder for vielser efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *§ 19, stk. 3, 2. pkt.,* hvorefter en vielsesbemyndigelse vil kunne tilbagekaldes, såfremt den bemyndigede ikke anerkender retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.

Den foreslåede ændring har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 8, hvorefter en person, som bemyndiges til at forrette vielser, skal afgive en erklæring om samvittighedsfuldt at ville anerkendte retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.

Formålet med den foreslåede ændring af § 19, stk. 3, er herefter at gøre det muligt at tilbagekalde en vielsesbemyndigelse, såfremt den bemyndigede handler i strid med den foreslåede § 18, nr. 2, i trossamfundsloven.

Med »anerkende retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse« vil skulle forstås, at vielsesforretteren anerkender de borgerlige rettigheder i relation til ægteskab og skilsmisse, som følger af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning. Manglende anerkendelse af disse rettigheder kan fx bestå i, at vielsesforretteren vejleder medlemmer om, at de ikke kan opnå separation og skilsmisse efter dansk ret, når kun én af ægtefællerne ønsker det, eller at en part ikke kan indgå et nyt ægteskab efter skilsmisse. Manglende anerkendelse af rettighederne kan også bestå i, at vielsesforretteren fraråder medlemmer at søge myndigheders hjælp og vejledning i relation til dansk ægteskabslovgivning, fx i form af hjælp i forbindelse med separation og skilsmisse.

En vielsesbemyndigelse vil ikke kunne tilbagekaldes med henvisning til, at vielsesforretteren har en religiøs overbevisning i forhold til ægteskab og skilsmisse, som adskiller sig fra reglerne i dansk ægteskabslovgivning. En vielsesbemyndigelse vil således ikke kunne tilbagekaldes, hvis

vielsesforretteren yder religiøs vejledning om, at et ægteskab ifølge trossamfundets trosretning ikke kan ophæves religiøst, eller at der stilles særlige krav til, hvornår et ægteskab anses for at være religiøst ophævet.

En vielsesbemyndigelse vil endvidere ikke kunne tilbagekaldes, hvis vielsesforretteren afviser at vejlede medlemmer om dansk ægteskabslovgivning, da vielsesforretteren ikke har en vejledningspligt i relation til dansk ægteskabslovgivning.

Den foreslåede ændring af trossamfundslovens § 19, stk. 3, 2. pkt., vil derimod medføre, at en vielsesbemyndigelse kan tilbagekaldes, hvis vielsesforretteren udtaler sig eller vejleder medlemmer i modstrid med bestemmelserne om retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

En vielsesbemyndigelse vil således kunne tilbagekaldes, hvis vielsesforretteren fejlagtigt oplyser, at det ikke efter dansk ret er muligt at opnå separation og skilsmisse, når kun én af ægtefællerne ønsker det, eller at en part ikke kan indgå et nyt ægteskab efter skilsmisse. En vielsesbemyndigelse vil ligeledes kunne tilbagekaldes, hvis den religiøse forkynder fraråder medlemmer at søge myndigheders hjælp og vejledning i relation til dansk ægteskabslovgivning, fx i form af hjælp til separation og skilsmisse.

En afgørelse om tilbagekaldelse af vielsesbemyndigelse vil ofte indeholde et forvaltningsmæssigt skøn, og afgørelsen skal opfylde de almindelige forvaltningsprocessuelle og forvaltningsretlige krav om bl.a. sagsoplysning, partshøring og begrundelse samt retsgrundsætningerne om saglighed og proportionalitet.

Såfremt Sundheds- og Kirkeministeriet tilbagekalder en vielsesbemyndigelse efter den foreslåede § 19, stk. 3, 2. pkt. i trossamfundsloven, vil det skulle vurderes, om denne tilbagekaldelse af vielsesbemyndigelse kan have betydning for trossamfundets anerkendelse, jf. den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 3 om afgivelse af en tro- og loveerklæring som betingelse for anerkendelse som trossamfund. Der vil skulle lægges vægt på, om vejledningen er givet som led i trossamfundets generelle praksis, eller om vejledningen alene kan tilskrives forkynderens egne handlinger.

Til nr. 11

Kapitel 6 i trossamfundsloven omfatter §§ 20-22 og er benævnt med overskriften ”Tilsyn og tilbagekaldelse af anerkendelse”.

Kapitlet indeholder regler om anerkendte trossamfunds og menigheders forpligtelser, herunder at anerkendte trossamfund og menigheder har pligt til at indberette deres årsregnskab, donationsoplysninger og medlemstal til Trossamfundsregistret. Desuden indeholder kapitlet regler vedrørende tilsynet med anerkendte trossamfund og menigheder, fx at kirkeministeren kan give et trossamfund eller en menighed, der gentagne gange har indberettet årsregnskaber eller oplysninger om donationer med væsentlige mangler til Trossamfundsregistret, et pålæg om at anvende en ekstern revisor. Endvidere indeholder kapitlet regler om, hvornår en anerkendelse kan tilbagekaldes.

Det foreslås, at *Overskriften* til kapitel 6 i trossamfundsloven affattes således:

»Kapitel 6
Forpligtelser, tilsyn og tilbagekaldelse af anerkendelse«

Forslaget vil medføre en nyaffattelse af overskriften til kapitel 6 i trossamfundsloven. Forslaget vil præcisere, at kapitlet ud over regler om tilsyn og tilbagekaldelse af anerkendelse også indeholder regler om anerkendte trossamfunds og menigheders forpligtelser.

Til nr. 12

Det fremgår af trossamfundslovens § 20, stk. 1, at et anerkendt trossamfund skal meddele oplysninger til Trossamfundsregistret om ændringer i de forhold, der er anført i § 7, stk. 2, nr. 1, 3 og 4, og om væsentlige ændringer i de forhold, der er anført i § 7, stk. 2, nr. 5 og 6.

Et anerkendt trossamfund skal således meddele oplysninger til Trossamfundsregistret om alle ændringer i navn og hjemsted for trossamfundet, trossamfundets vedtægter, herunder bestemmelser om ind- og udmeldelse, samt navn og adresse på den kontaktperson, der er ansvarlig i forhold til Trossamfundsregistret. Trossamfundet skal endvidere meddele oplysninger til Trossamfundsregistret om væsentlige ændringer i trossamfundets trosgrundlag og i trossamfundets beskrivelse af dets centrale ritualer.

Menigheder omfattet af et trossamfunds anerkendelse er i medfør af trossamfundslovens § 20, stk. 2, forpligtede til at meddele oplysninger til Trossamfundsregistret om ændringer i navn og hjemsted for menigheden, menighedens vedtægter, herunder bestemmelser om ind- og udmeldelse, samt navn og adresse på den kontaktperson, der er ansvarlig for menigheden i

forhold til Trossamfundsregistret. Menigheder skal ikke meddele oplysninger om ændringer i trosgrundlaget og beskrivelsen af centrale ritualer, da menigheders trosgrundlag og ritualer følger det trossamfund, hvis anerkendelse de er omfattet af.

Det foreslås at ændre i *§ 20, stk. 1*, således at »og 6« ændres til », 6 og 9«.

Den foreslåede ændring medfører, at det herefter fremgår af trossamfundslovens § 20, stk. 1, at et anerkendt trossamfund skal meddele oplysninger til Trossamfundsregistret om ændringer i de forhold, der er anført i § 7, stk. 2, nr. 1, 3 og 4, og om væsentlige ændringer i de forhold, der er anført i § 7, stk. 2, nr. 5, 6 og 9.

Ændringen har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, hvorefter det foreslås at indføre et nyt nr. 9 i trossamfundslovens § 7, stk. 2, om indsendelse af en beskrivelse af trossamfundets ægteskab- og skilsmissepraksis i forbindelse med anmodning om anerkendelse.

Ændringen vil betyde, at anerkendte trossamfund har pligt til at indberette en ny beskrivelse af trossamfundets ægteskab- og skilsmissepraksis til Trossamfundsregistret, såfremt der er væsentlige ændringer heri. Ved væsentlige ændringer forstås betydningsmæssige eller indholdsmæssige ændringer, som forandrer trossamfundets ægteskab- og skilsmissepraksis. Trossamfundet vil skulle indberette en ny beskrivelse af trossamfundets ægteskab- og skilsmissepraksis, hvori de væsentlige ændringer er indarbejdet. Sundheds- og Kirkeministeriet vil herefter føre tilsyn med den ændrede beskrivelse. Hvis beskrivelsen ikke er fyldestgørende, eller hvis den i øvrigt ikke lever op til kravene i trossamfundsloven, vil ministeriet kunne anmode trossamfundet om, at manglerne bliver udbedret, jf. trossamfundslovens § 22, stk. 3, hvorefter trossamfundet skal have en frist på højst 6 måneder til at afhjælpe den manglende opfyldelse af trossamfundets forpligtelser, såfremt sådan afhjælpning er mulig. Hvis trossamfundet ikke afhjælper manglerne inden for den fastsatte frist, vil trossamfundet anerkendelse kunne tilbagekaldes, jf. trossamfundslovens 22, stk. 1, hvorefter kirkeministeren kan tilbagekalde et trossamfunds anerkendelse, hvis trossamfundet ikke længere opfylder betingelserne for anerkendelse, eller hvis trossamfundet ikke overholder de forpligtelser, der er fastsat i trossamfundsloven.

Menigheder omfattet af et trossamfunds anerkendelse vil ikke blive omfattet af kravet om indberetning af ægteskab- og skilsmissepraksis til

Trossamfundsregistret, da menigheders ægteskab- og skilsmissepraksis følger det trossamfund, hvis anerkendelse de er omfattet af.

Et krav om indberetning af væsentlige ændringer i anerkendte trossamfunds ægteskab- og skilsmissepraksis til Trossamfundsregistret har til formål at sikre, at de anerkendte trossamfund fortsat lever op den foreslåede betingelse for anerkendelse i trossamfundsloven § 7, stk. 1, nr. 5, om afgivelse af en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabslovgivning, herunder retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse. Kravet har endvidere til formål at sikre åbenhed om anerkendte trossamfunds skilsmisse- og ægteskabspraksis.

Til nr. 13

Trossamfundslovens kapitel 6 indeholder bestemmelser om anerkendte trossamfunds og menigheders forpligtelser, bestemmelser om tilsyn med anerkendte trossamfund og menigheder, samt bestemmelser om, hvornår en anerkendelse kan blive tilbagekaldt.

Det foreslås, at der indsættes en ny *§ 21 a* i trossamfundsloven, der indebærer, at et anerkendt trossamfund og en menighed har pligt til at udlevere et dokument om dansk ægteskabslovgivning, der er udarbejdet af Sundheds- og Kirkeministeriet, til personer, som trossamfundet eller menigheden har samtaler med om ægteskab eller skilsmisse.

Bestemmelsen vil have til formål at sikre, at personer, der har en samtale om ægteskab eller skilsmisse med repræsentanter for et anerkendt trossamfund eller en menighed, får information om dansk ægteskabslovgivning.

Dokumentet, som udarbejdes af Sundheds- og Kirkeministeriet, vil skulle indeholde information om dansk lovgivning i relation til ægteskab og skilsmisse. Dokumentet vil skulle indeholde centrale bestemmelser på ægteskabsområdet, men vil ikke skulle indeholde en udtømmende gennemgang af retsområdet. Dokumentet vil fx skulle indeholde information om reglerne for ægteskab og skilsmisse i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, samt eventuelt andre regler, som vurderes praktisk relevante for medlemmer af anerkendte trossamfund og menigheder.

Sundheds- og Kirkeministeriet vil skulle ajourføre dokumentet med passende mellemrum, således at dokumentet afspejler gældende lovgivning. Anerkendte trossamfund og menigheder vil skulle udlevere det dokument, som senest er modtaget fra Sundheds- og Kirkeministeriet.

At forpligtelsen påhviler anerkendte trossamfund og menigheder betyder, at det er trossamfundets repræsentanter, som skal efterleve forpligtelsen. Som repræsentanter for et anerkendt trossamfund eller en menighed anses personer med ansættelse eller anden fast tilknytning til trossamfundet eller menigheden, fx medlemmer af ledelsen samt religiøse forkyndere i trossamfundet eller menigheden. Religiøse forkyndere omfatter personer, som er tilknyttet trossamfundet eller menigheden med henblik på at forkynde et religiøst budskab, fx gennem religiøs vejledning, religiøs undervisning, prædikener eller udførelse af religiøse ritualer.

At trossamfundet eller menigheden har samtaler om ægteskab og skilsmisse betyder, at en repræsentant for trossamfundet eller menigheden i kraft af sin rolle i trossamfundet har en samtale med en eller flere personer om ægteskab eller skilsmisse. Bestemmelsen vil finde anvendelse, når omdrejningspunktet for samtalen er ægteskab eller skilsmisse. Det er uden betydning for anvendelse af bestemmelsen, om samtalen omhandler religiøse eller borgerlige aspekter af ægteskab eller skilsmisse. Som et eksempel på en samtale, som udløser forpligtelsen til at udlevere dokumentet, kan nævnes en samtale mellem en vielsesforretter og et par om vielse i trossamfundet. Desuden vil sjælesørgeriske samtaler mellem en religiøs forkynder og et medlem i forbindelse med skilsmisse også udløse pligten til udlevering af dokumentet. Endvidere vil det udløse forpligtelsen, hvis en religiøs forkynder yder vejledning og undervisning om skilsmisse og ægteskab fx ved et temamøde eller i en studiekreds i trossamfundet. Disse eksempler er ikke udtømmende for, hvad der kan omfatte en samtale om ægteskab og skilsmisse, som er omfattet af bestemmelsen.

Udleveringen kan både ske ved digital fremsendelse eller ved fysisk udlevering af dokumentet. Hvis en person allerede har fået udleveret dokumentet i forbindelse med en anden samtale i trossamfundet eller menigheden, vil forpligtelsen være opfyldt ved tilbud om genudlevering. Hvis en person afviser at tage imod dokumentet, vil forpligtelsen ligeledes være opfyldt, hvis repræsentanten for trossamfundet eller menigheden har tilbudt at udlevere dokumentet. Dokumentet skal være udleveret i sammenhæng med samtalen, dvs. senest inden samtalen afsluttes, og parterne forlader samtalerummet. Hvis der er planlagt flere samtaler mellem de samme personer, vil dokumentet skulle udleveres allerede ved første samtale.

Manglende opfyldelse af forpligtelsen vil kunne medføre tilbagekaldelse af trossamfundet eller menighedens anerkendelse, jf. trossamfundslovens § 22, stk. 1.

En afgørelse om tilbagekaldelse af vielsesbemyndigelse vil ofte indeholde et forvaltningsmæssigt skøn, og afgørelsen skal opfylde de almindelige forvaltningsprocessuelle og forvaltningsretlige krav om bl.a. sagsoplysning, partshøring og begrundelse samt retsgrundsætningerne om saglighed og proportionalitet.

Der vil ved en sag om tilbagekaldelse af anerkendelse på baggrund af manglende udlevering af dokumentet skulle lægges vægt på, om der alene er tale om forglemmelse i enkelte tilfælde, eller om trossamfundet eller menighedens repræsentanter systematisk undlader at opfylde forpligtelsen.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1,* at loven skal træde i kraft den 1. juni 2027.

Det foreslås i *stk. 2,* trossamfund og menigheder, der er anerkendt inden denne lovs ikrafttræden, skal opfylde betingelsen i § 7, stk. 1, nr. 5, ved at fremsende tro- og loveerklæringen til Sundheds- og Kirkeministeriet senest 6 måneder efter lovens ikrafttræden.

Det bemærkes, at lov om trossamfund uden for folkekirken indeholder en bestemmelse om, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kgl. anordning helt eller delvis skal kunne sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Denne anordningshjemmel i hovedloven er ikke udnyttet og vil kunne anvendes til at sætte hovedloven med senere ændringslove i kraft for Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1 I trossamfundsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 338 af 3. februar 2026, foretages følgende ændringer:
§ 7. Et trossamfund kan registreres som anerkendt trossamfund, såfremt det 1) - 2) ikke opfordrer til eller foretager noget, der strider mod bestemmelser i lov eller bestemmelser fastsat i medfør af lov, og 3) ikke faciliterer prædikener eller taler afholdt af personer, der på tidspunktet for faciliteringen er optaget på den nationale sanktionsliste over udenlandske religiøse forkyndere.	**1.** *I § 7, stk. 1, nr. 2, udgår »og«.* **2.** I § 7, stk. 1, nr. 3, ændres »forkyndere.« til: »forkyndere,«. **3.** I § 7, stk. 1, indsættes som nr. 4 og 5: »4) ikke medvirker til indgåelse af skriftlige religiøse ægteskabs- eller skilsmissekontrakter, hvori der indgår en betingelse om, at en part giver afkald på en ufravigelig rettighed efter den familieretlige lovgivning, og

	5) afgiver en tro- og loveerklæring om anerkendelse af dansk ægteskabs-lovgivning, herunder retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.«
Stk 2. --- 1) - 2) - 3) - 4) - 5) - 6) - 7) -	**4.** I *§ 7, stk. 2,* indsættes som *nr. 8* og *9*: »8) En tro- og loveerklæring som nævnt i § 7, stk. 1, nr. 5. 9) Beskrivelse af trossamfundets ægteskabs- og skilsmissepraksis.«
§ 8. Et trossamfund, der omfatter flere menigheder, kan anmode om, at anerkendelsen også omfatter disse. Anmodningen skal indeholde følgende oplysninger: 1) - 2) - 3) - 4) - 5) - 6) - 7) -	**5.** I *§ 8, stk. 1,* indsættes som *nr. 8*: »8) En tro- og loveerklæring som nævnt i § 7, stk. 1, nr. 5.«
Stk. 2. De menigheder, der er nævnt i stk. 1, anses for anerkendte som en	**6.** I *§ 8, stk. 2,* ændres » og 3« til: »-5«.

del af trossamfundets anerkendelse, såfremt de opfylder de betingelser, der er anført i § 7, stk. 1, nr. 2 og 3.	
§ 11. Kirkeministeren fastsætter nærmere regler om kravene til anmodning om anerkendelse, herunder om anvendelse af den digitale løsning, som Sundheds- og Kirkeministeriet stiller til rådighed (digital selvbetjening), samt om indretning og førelse af Trossamfundsregistret og om meddelelse af oplysninger fra registeret.	**7.** I *§ 11* indsættes efter »Trossamfundsregistret«: », om indberetning af oplysninger til registret«.
§ 18. Forinden en person bemyndiges til at forrette vielser, skal den pågældende afgive en erklæring om samvittighedsfuldt at ville overholde dansk lovgivning, herunder de gældende regler for vielse efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.	**8.** *§ 18* affattes således: »Forinden en person bemyndiges til at forrette vielser, skal den pågældende afgive en erklæring om samvittighedsfuldt at ville 1) overholde dansk lovgivning, herunder de gældende regler for vielse efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, og 2) anerkende retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.«
§ 19. --- *Stk. 2* --- *Stk. 3.* Kirkeministeren kan endvidere tilbagekalde en vielsesbemyndigelse, såfremt den bemyndigede ikke i udøvelsen af sin funktion overholder dansk lovgivning, herunder de regler, der gælder for vielser efter lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.	**9.** I *§ 19, stk. 3,* udgår »endvidere«. **10.** I *§ 19, stk. 3,* indsættes som *2. pkt.*:

	»Kirkeministeren kan endvidere tilbagekalde en vielsesbemyndigelse, såfremt den bemyndigede ikke anerkender retten til separation og skilsmisse samt retten til at indgå nyt ægteskab efter skilsmisse.«
Kapitel 6 *Tilsyn og tilbagekaldelse af anerkendelse*	**11.** *Overskriften* til kapitel 6 affattes således: »Kapitel 6 *Forpligtelser, tilsyn og tilbagekaldelse af anerkendelse*«
§ 20. Et anerkendt trossamfund skal meddele oplysninger til Trossamfundsregistret om ændringer i de forhold, der er anført i § 7, stk. 2, nr. 1, 3 og 4, og om væsentlige ændringer i de forhold, der er anført i § 7, stk. 2, nr. 5 og 6.	**12.** I *§ 20, stk. 1,* ændres » og 6« til: », 6 og 9«
§ 21. --- *Stk. 2* --- *Stk. 3* ---	**13.** Efter § 21 indsættes: »**§ 21 a.** Et anerkendt trossamfund og en menighed har pligt til at udlevere et af Sundheds- og Kirkeministeriet udarbejdet dokument om dansk ægteskabslovgivning, når trossamfundet eller menigheden forestår samtaler om ægteskab eller skilsmisse.«